

Urșii bruni din România

Cum politica și interesele legate de vânatoare amenință viitorul biodiversității Europei

Iunie 2026

Despre acest document

Această analiză a fost realizată de Partidul pentru Natură, Oameni și Animale (NOA), România.

Analiza se bazează pe legislația în vigoare, documente oficiale, rapoarte tehnice, literatura științifică, hotărâri judecătorești, investigații jurnalistice, surse media, declarații publice și alte informații disponibile publicului. Ea include, de asemenea, observațiile, evaluările și concluziile autorilor.

Sursele utilizate sunt indicate atât în cadrul textului, cât și în bibliografia de la finalul documentului.

Scopul acestui document este de a contribui la dezbateră privind conservarea ursului brun și gestionarea conflictelor dintre oameni și urși prin prezentarea informațiilor aflate la dispoziția autorilor, precum și a implicațiilor acestora asupra conservării, politicilor publice și coexistenței dintre oameni și urși.

Iunie 2026

Contact

Partidul pentru Natură, Oameni și Animale (NOA), România

Website:

www.partidulnoa.ro

E-mail:

contact@partidulnoa.ro

Facebook:

www.facebook.com/partidulnoa

Instagram:

www.instagram.com/partidulnoa

TikTok:

www.tiktok.com/@partidulnoa

CUPRINS

Introducere

1. Arthur - Cazul care a scos la iveală interesele legate de vânătoreea ursului
2. O.U.G. nr. 81/2021 - apariția unui nou cadru de intervenție
3. Legea nr. 242/2024 și transformarea unui mecanism de intervenție într-un sistem de vânătoree pentru o specie strict protejată
4. Pasivitatea Europei și cotele de vânătoree
5. Erodarea principiului gradualității intervenției: O.U.G. nr. 60/2025
6. De la 426 la 859 de urși împușcați anual - creșterea cotelor de vânătoree de trofee printr-o nouă lege
7. Sesizarea de neconstituționalitate formulată de Președintele României
8. Urșii României pe piața vânătorii de trofee
9. În bârlogul vânătorilor de urși - investigația Rise Project
10. Rețelele din spatele cotelor
11. Studiul genetic pe care nimeni nu l-a putut verifica: o estimare agresivă și o gravă problemă de transparență
12. Importanța factorilor umani în conflictele dintre oameni și urși
13. Vânătoreea și paradoxul privind reducerea conflictelor
14. Soluțiile care nu au fost implementate
15. Directiva Habitate: un cadru pentru coexistență, nu pentru inacțiune
16. Opinia publică, coexistența cu urșii bruni și consensul ascuns
17. Campania politică împotriva ursului
18. Fabricarea fricii: narațiuni mediatice și presiune politică
19. Atacul asupra protecției biodiversității europene: când Directiva Habitate devine ținta
20. Concluzii

Bibliografie

Introducere

În ultimii ani, puține subiecte de mediu au generat în România la fel de multe controverse și au atras o atenție publică atât de mare precum dezbateră privind ursul brun.

Din ce în ce mai mult abordată prin prisma siguranței publice, a situațiilor de urgență și a conflictelor dintre oameni și fauna sălbatică, această dezbateră s-a extins treptat dincolo de sfera științifică, ajungând să ocupe un loc important în politică, mass-media și discursul public.

Sub sloganul „prevenției”, România s-a îndreptat treptat spre permiterea uciderii anuale a sute de urși, inclusiv a unor animale care trăiesc în habitatul lor natural și care nu au fost niciodată implicate în conflicte cu oamenii.

Dovezile științifice și experiența practică disponibile în prezent ridică însă întrebări importante cu privire la această abordare.

Sunt conflictele determinate de toți urșii din cadrul populației sau de un număr relativ redus de indivizi?

Poate uciderea unor urși care nu au creat niciodată probleme să prevină conflictele viitoare?

Au fost alternativele non-letale de prevenție implementate?

Și în ce măsură interesele politice, narativele mediatice și percepțiile publice influențează deciziile care afectează una dintre cele mai emblematice specii protejate ale Europei?

Prezenta analiză examinează evoluțiile care au modelat politicile României privind ursul brun în ultimii ani.

Pornind de la legislație, literatura științifică, documente oficiale, articole de presă și exemple practice, documentul analizează accentul tot mai mare pus pe măsurile letale, factorii care influențează conflictele dintre oameni și urși și importanța prevenției, a coexistenței și a aplicării corespunzătoare a principiilor consacrate de Directiva Habitare.

Pe parcursul acestor pagini, o idee revine constant.

Nu doar câți urși are România.

Ci și ce au făcut oamenii pentru a preveni conflicte om-urs și a coexista cu aceste animale emblematice.

În cele din urmă, aceasta nu este doar o dezbateră despre urși.

Este și o dezbateră despre modul în care societățile moderne aleg să își gestioneze relația cu natura, despre felul în care dovezile științifice sunt integrate în politicile publice și despre modul în care ar trebui abordate potențialele tensiuni dintre siguranța oamenilor și conservarea biodiversității.

1. Arthur - Cazul care a scos la iveală interesele legate de vânătoria ursului

Puține animale sălbatice au atras o atenție internațională atât de mare precum Arthur, un urs brun împușcat în România în primăvara anului 2021.

Cazul a făcut înconjurul Europei și al lumii, devenind unul dintre cele mai cunoscute episoade din dezbaterile privind ursul brun în România.

În centrul controverselor nu s-a aflat doar moartea unui urs mascul de mari dimensiuni, ci și întrebări mai ample privind transparența, utilizarea derogărilor și relația dintre conservarea biodiversității și interesele din spatele împușcării urșilor.

În temeiul articolului 16 din Directiva Habitare, derogările de la regimul de protecție pot fi acordate în anumite condiții, inclusiv din motive de siguranță publică și pentru prevenirea unor pagube importante. Astfel de măsuri sunt destinate gestionării animalelor implicate în conflicte și nu oferirii unor oportunități pentru vânătoria de trofee.

Directiva 92/43/CEE:

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:31992L0043>

Cazul Arthur a devenit un simbol al pericolelor asociate lipsei de transparență și responsabilitate în aplicarea articolului 16 al Directivei Habitare.

După vânătoria, organizațiile de mediu Agent Green și VGT au susținut că animalul ucis nu era ursul responsabil pentru pagubele care justificaseră derogarea, ci un mascul dominant de mari dimensiuni cunoscut sub numele de „Arthur”, considerat de activiștii unuia dintre cei mai mari urși din România.

Declarații Agent Green:

<https://www.romania-insider.com/romania-biggest-bear-shot-austria-prince>

The Washington Post a rezumat controversa sub titlul:

„Print din Liechtenstein acuzat că a braconat cel mai mare urs din Europa.”

BBC, The Guardian, Radio Free Europe / Radio Liberty, Reuters, The Washington Post și numeroase alte instituții media au relatat despre acest caz, transformându-l pe Arthur într-unul dintre cele mai cunoscute simboluri ale discuției privind vânătoria de trofee.

BBC:

<https://www.bbc.com/news/world-europe-56991543>

The Guardian:

<https://www.theguardian.com/environment/2021/may/05/liechtenstein-prince-accused-of-shooting-dead-arthur-romania-largest-bear-age-of-extinction>

Radio Free Europe / Radio Liberty:

<https://www.rferl.org/a/romania-austrian-prince-poaches-biggest-bear/31239420.html>

Reuters / Stuff:

<https://www.stuff.co.nz/world/europe/300300729/romania-investigates-case-of-bear-allegedly-killed-by-austrian-prince>

The Washington Post:

<https://www.washingtonpost.com/world/2021/05/07/arthur-bear-liechtenstein-romania/>

Digi24:

<https://www.digi24.ro/stiri/externe/ursul-arthur-si-printul-care-l-ar-fi-ucis-au-devenit-celebri-presa-internationala-relateaza-pe-larg-despre-scandalul-din-romania-1519107>

Ca urmare, România s-a aflat în centrul unui scandal internațional care implica o specie protejată, vânatoarea de trofee și întrebări privind modul de aplicare a legislației europene de conservare.

Cazul a evidențiat riscul ca mecanismele concepute pentru a gestiona conflictele punctuale provocate de urși să evolueze în instrumente care servesc interesele legate de vânatoarea de trofee și să fie deturnate către uciderea unor urși valoroși din punct de vedere trofeistic.

În mai 2021, **ministrul mediului de la acea vreme, Tanczos Barna**, a reacționat public la scandal. El a anunțat că vânătorii străini nu vor mai putea pune în aplicare derogările și a declarat:

„Am oprit orice variantă de aducere a unor persoane străine care să pună în aplicare eliminarea animalelor considerate periculoase.”

Digi24:

<https://www.digi24.ro/stiri/sci-tech/natura-si-mediu/ministrul-mediului-schimba-regulile-dupa-cazul-ursului-arthur-nu-mai-pot-veni-straini-sa-vaneze-pentru-un-trofeu-1520097>

Mesajul părea lipsit de echivoc. Derogările destinate eliminării urșilor periculoși nu trebuiau să se transforme în oportunități pentru vânatoarea de trofee.

Cu toate acestea, Tanczos Barna avea să devină ulterior unul dintre cei mai importanți promotori politici ai extinderii cotelor de vânatoare și ai slăbirii regimului european de protecție aplicabil speciei. În baza legislației promovate și susținute în anii următori, vânătorilor români și străini le-a fost oferit acces la sute de urși care trăiau în habitatul lor natural.

Ceea ce în 2021 fusese prezentat drept un scandal care scotea la iveală utilizarea abuzivă a unor măsuri excepționale nu a marcat sfârșitul intereselor legate de vânătoria de trofee.

În loc să consolideze caracterul punctual al derogărilor, anii care au urmat au fost marcați de trecerea de la derogările destinate urșilor implicați în conflicte la așa-numitele „cote de prevenție” - în fapt, cote de vânătoria mascate - care permit uciderea anuală de către vânători a sute de urși, inclusiv a multor animale care trăiesc în habitatul lor natural și nu au avut niciodată conflicte cu oamenii.

Miza depășește cu mult soarta anumitor animale. Ea privește integritatea uneia dintre cele mai valoroase moșteniri naturale ale Europei, aplicarea corespunzătoare a legislației europene în domeniul protecției naturii și conservarea biodiversității însăși.

2. O.U.G. nr. 81/2021 - apariția unui nou cadru de intervenție

În anul 2021, România a adoptat Ordonanța de urgență nr. 81/2021, instituind un nou cadru pentru gestionarea interacțiunilor dintre oameni și urșii bruni.

Ordonanța de urgență nr. 81/2021:

<https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/257037>

Înainte de aceasta ordonanță, eliminarea unui urs brun se baza, în general, pe derogări individuale emise de Ministerul Mediului, în temeiul cadrului juridic aplicabil speciilor strict protejate.

Fără a înlocui acest sistem, O.U.G. nr. 81/2021 a introdus un mecanism suplimentar menit să faciliteze intervențiile la nivel local. Actul normativ a instituit echipe de intervenție și a permis autorităților locale să reacționeze mai rapid în situațiile în care urșii reprezentau o amenințare pentru viața oamenilor, siguranța publică sau bunuri.

Astfel, România a ajuns să dispună de mai multe mecanisme legale.

Derogările individuale emise de Ministerul Mediului au rămas disponibile, în timp ce autoritățile locale au dobândit posibilitatea de a interveni direct în situații concrete.

Una dintre caracteristicile noului cadru a fost introducerea unui sistem gradual de intervenție, bazat pe trei niveluri posibile de răspuns: alungarea animalului, relocarea și extragerea prin eutanasiere sau împușcare.

În principiu, măsurile letale reprezentau ultima etapă a procesului și erau destinate să fie utilizate atunci când alte soluții se dovedeau ineficiente sau neadecvate în raport cu circumstanțele concrete.

De asemenea, măsurile letale puteau fi folosite dacă siguranța și securitatea persoanelor sau a bunurilor aparținând acestora erau puse în pericol, dacă ursul devenea agresiv, precum și în alte situații similare.

Noul cadru a fost conceput pentru a permite intervenții mai rapide și pentru a oferi autorităților posibilitatea de a adapta răspunsul la gravitatea fiecărei situații.

Actul normativ oferea autorităților instrumente practice pentru a răspunde situațiilor periculoase, fără a abandona protecția legală mai largă de care beneficia specia.

O.U.G. nr. 81/2021 a fost concepută ca un instrument de intervenție, nu ca un mecanism de reducere a populației de urs brun. Așa cum am menționat, accentul era pus pe situațiile individuale de conflict care implicau urși ce reprezentau o amenințare pentru oameni sau pentru bunuri.

Astfel, prin combinarea echipelor locale de intervenție cu sistemul existent al derogărilor emise de Ministerul Mediului, România dispunea deja de multiple mecanisme legale capabile să gestioneze urșii cu adevărat periculoși, inclusiv prin recurgerea la măsuri letale atunci când acestea erau necesare.

Cu toate acestea, doar trei ani mai târziu, aceeași ordonanță avea să fie modificată prin Legea nr. 242/2024.

Noile dispoziții au introdus așa-numitele „cote de prevenție” anuale, transformate în practică în cote de vânatoare, și le-au integrat într-un cadru juridic conceput inițial pentru a facilita intervențiile împotriva urșilor care reprezentau efectiv o amenințare.

Ca urmare, un mecanism creat inițial pentru gestionarea unor conflicte specifice avea să fie asociat tot mai mult cu vânatoarea de trofee și cu uciderea unor urși care nu provocaseră conflicte.

3. Legea nr. 242/2024 și transformarea unui mecanism de intervenție într-un sistem de vânatoare pentru o specie strict protejată

În anul 2024, România a adoptat Legea nr. 242/2024, introducând așa-zisele „cote de prevenție”.

Legea nr. 242/2024:

<https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocumentAfis/285830>

În loc să creeze un cadru juridic distinct, Legea nr. 242/2024 a modificat O.U.G. nr. 81/2021, un act normativ conceput inițial pentru a facilita intervențiile rapide în situații specifice care implicau urși ce reprezentau o amenințare pentru viața oamenilor, siguranța publică sau bunuri.

Pentru anii 2024 și 2025, legea a stabilit o așa-numită cotă anuală de prevenție de 426 de urși și o cotă anuală de intervenție de 55 de urși.

Acest lucru a marcat o schimbare profundă de filozofie. O.U.G. nr. 81/2021 fusese construită în jurul logicii intervenției. Scopul său era de a oferi autorităților instrumente practice pentru gestionarea situațiilor de conflict.

Legea nr. 242/2024 a introdus o abordare diferită: **a instituit cote anuale pentru uciderea unor urși care nu erau legați de situații de conflict, nu provocaseră pagube și nu reprezentau o amenințare pentru oameni.**

Structura creată prin Legea nr. 242/2024 a generat un paradox remarcabil.

În cazul urșilor considerați periculoși, legislația românească a continuat să se bazeze pe mecanisme individualizate, legate de situații concrete. Intervențiile de urgență efectuate de autoritățile locale în temeiul O.U.G. nr. 81/2021 au rămas posibile fără aprobarea prealabilă a Ministerului Mediului. În paralel, cota anuală de intervenție de 55 de urși a continuat să fie utilizată pentru derogări emise de Ministerul Mediului, reflectând logica intervențiilor individuale avută în vedere de Directiva Habitate.

În schimb, mult mai amplă așa-zisa cotă de prevenție (în realitate cota de vânătoare a unor animale strict protejate la nivel european) de 426 de urși pe an - instituită prin Legea nr. 242/2024, a fost repartizată în avans prin Anexa nr. 5 a legii. În loc să fie legată de urși care cauzează conflicte, această cotă de „prevenție” a fost pusă la dispoziția entităților care administrează respectivele fonduri cinegetice, majoritatea fiind asociații de vânătoare.

Astfel, în timp ce urșii considerați periculoși au rămas supuși procedurilor de intervenție și derogărilor individuale, urșii fără istoric de conflict cu oamenii au devenit supuși unui sistem de vânătoare bazat pe cote.

Aceasta a reprezentat o inversare a logicii. Urșii considerați periculoși au continuat să fie gestionați prin proceduri legate de situații concrete și de animale individuale, în timp ce urșii fără istoric de conflict cu oamenii puteau fi împușcați de vânători în baza cotelor anuale, fără a fi supuși aceluiași condiții și garanții aplicabile intervențiilor care vizau urși cu adevărat periculoși.

În temeiul Directivei Habitate, uciderea speciilor strict protejate este, în principiu, interzisă, derogările fiind permise în anumite circumstanțe pentru a răspunde unor situații specifice de pericol. Directiva prevede însă mecanisme care permit intervențiile împotriva urșilor periculoși.

Cu toate acestea, prin introducerea unor cote anuale generale, repartizate în avans fondurilor cinegetice, Legea nr. 242/2024 a transformat un cadru juridic conceput inițial pentru a facilita intervențiile într-un sistem care permite vânarea organizată a unei specii strict protejate de Directiva Habitate.

Această așa-numită „cotă de prevenție” este construită în jurul unor criterii specifice vânătorii de trofee. Legea nr. 242/2024 a introdus nu doar așa-numitele cote anuale de prevenție, ci și criterii bazate pe punctajele CIC.

Potrivit legii, urșii recoltați în cadrul cotei de prevenție pot atinge până la 400 de puncte CIC (trofee de urs brun medaliate cu aur încep de la aproximativ 300 de puncte CIC).

Punctajele CIC nu reprezintă indicatori ai pericolozității; ele sunt criterii cinegetice utilizate în mod tradițional pentru evaluarea valorii trofeelor.

Punctajul CIC al unui urs reflectă valoarea sa trofeistică, nu amenințarea pe care o reprezintă pentru oameni.

În consecință, așa-numita cotă de prevenție a devenit, în fapt, o cotă de vânătoare în jurul unor criterii de evaluare a trofeelor.

Prin includerea unor animale cu punctaje de până la 400 de puncte CIC - cu mult peste pragul necesar pentru obținerea trofeelor medaliate cu aur - legislația a deschis, în fapt, calea către vânarea unora dintre cei mai importanți urși bruni din perspectiva biodiversității Europei.

Introducerea unor criterii de evaluare a trofeelor într-un sistem prezentat oficial drept un instrument de prevenție a reprezentat unul dintre cele mai clare indicii că noul cadru nu mai era centrat pe urșii implicați în conflicte sau pe siguranța publică, ci pe vânătoarea organizată de trofee.

Prevenirea conflictelor dintre oameni și urși înseamnă abordarea cauzelor care stau la baza acestor conflicte.

Măsuri precum containerele anti-urs, gardurile electrice, protejarea animalelor domestice și a stupinelor, îmbunătățirea gestionării deșeurilor și sistemele de avertizare timpurie sunt toate destinate prevenirii incidentelor dintre oameni și urși înainte ca acestea să se producă.

Existența unui număr redus de urși implicați în conflicte nu justifică uciderea a sute de animale care trăiesc în habitatul lor natural și care nu au provocat niciodată pagube sau nu au reprezentat o amenințare pentru oameni.

Societățile moderne nu încearcă să reducă infracționalitatea prin încarcerarea unui număr mare de persoane care nu au comis nicio infracțiune, în speranța că astfel ar putea preveni infracțiuni viitoare. În general, politicile publice sunt așteptate să vizeze riscurile reale, nu indivizi care nu au făcut nimic rău.

Aceleași principiu ar trebui să se aplice și în cazul ursului brun.

4. Pasivitatea Europei și cotele de vânătoare

Potrivit informațiilor publicate de Euronews România, **Comisia Europeană a recunoscut că sistemul cotelor anuale introdus de România ridică probleme în raport cu Directiva Habitate.**

Euronews România:

<https://www.euronews.ro/articole/exclusiv-comisia-europeana-reactioneaza-in-cazul-impuscarii-de-ursi-vanatoarea-de>

”În urma analizei cunoștințelor existente, reiese că măsurile proactive ar trebui să aibă prioritate pentru prevenirea conflictelor cu urșii. Astfel de măsuri proactive includ prevenirea daunelor aduse agriculturii, prevenirea accesului la deșeuri și la alte surse de hrană umană,

*campanii de informare pentru a redresa comportamentul uman inadecvat (cum ar fi hrănirea urșilor), precum și echipe de urgență. **Vânătoarea de trofee în cazul urșilor contravine legislației UE, deoarece ursul brun este specie strict protejată în UE**”, este răspunsul Comisiei Europene, la solicitarea Euronews România.*

În pofida acestor preocupări, nu a fost inițiată până la acest moment procedura de infringement, nu au fost adoptate măsuri provizorii și nu a urmat o reacție vizibilă.

Drept urmare, sistemul introdus în anul 2024 a rămas pe operațional.

Consecințele acestei lipse de reacție din partea Comisiei Europene aveau să devină și mai vizibile doar doi ani mai târziu.

În loc să fie reconsiderat, sistemul cotelor de vânătoare a fost extins printr-un nou proiect legislativ inițiat în 2025 și adoptat de Parlamentul României în 2026.

Numărul urșilor care puteau fi împușcați anual a crescut de la 426 la 859 de exemplare.

Numărul urșilor care puteau fi uciși în baza așa-ziselor „cote de prevenție” - care, în realitate, funcționau ca niște cote de vânătoare aplicabile unor animale strict protejate - inclusiv urși care trăiau în habitatul lor natural și care nu fuseseră niciodată asociați unor situații de conflict, a fost aproape dublat, iar criteriile trofeistice au fost extinse.

Măsurile de excepție s-au transformat gradual în cote anuale generale de vânătoare aplicabile unei specii strict protejate.

Anii care au urmat după 2024 au reprezentat o oportunitate ratată. În loc să încurajeze o mai mare utilizare a măsurilor de prevenție, o gestionare mai eficientă a deșeurilor, instalarea gardurilor electrice și alte soluții non-letale, lipsa unui răspuns european semnificativ a fost urmată de o extindere suplimentară a vânătorii bazate pe cote.

În acest sens, controversa privind politica României în domeniul ursului brun nu mai este doar o poveste românească. Ea a devenit și o poveste despre limitele guvernării europene în domeniul mediului și despre consecințele lipsei de reacție atunci când sunt identificate probleme, dar nu sunt urmate de măsuri efective.

5. Erodarea principiului gradualității intervenției: O.U.G. nr. 60/2025

La momentul intrării sale în vigoare, Ordonanța de urgență nr. 81/2021 a introdus un nou cadru pentru gestionarea interacțiunilor dintre oameni și urși în România, bazat pe principiul gradualității.

În principiu, măsurile letale reprezentau ultima etapă a procesului și erau destinate să fie utilizate atunci când alte soluții se dovedeau ineficiente sau neadecvate în raport cu circumstanțele concrete. În același timp, ordonanța permitea aplicarea măsurilor letale atunci când siguranța persoanelor sau a bunurilor acestora era pusă în pericol, atunci când un urs devenea agresiv, precum și în alte situații similare. Prin urmare, O.U.G. nr. 81/2021 oferea deja autorităților

posibilitatea de a răspunde atât situațiilor de urgență, cât și potențialelor situații conflictuale implicând urși.

În iunie 2025, Guvernul României a adoptat O.U.G. nr. 60/2025, prin care a modificat O.U.G. nr. 81/2021.

Deși O.U.G. nr. 60/2025 a menținut formal cele trei metode de intervenție, aceasta a introdus o excepție. În cazul urșilor semnați în interiorul limitelor intravilanului localităților, echipele de intervenție puteau aplica oricare dintre metodele prevăzute de legislație, fără a mai fi obligate să respecte succesiunea inițială a intervențiilor.

Ca urmare, caracterul gradual al sistemului introdus în anul 2021 a fost slăbit în mod semnificativ. Deși principiul gradualității nu a fost abandonat în mod formal, modificarea a afectat în mod substanțial succesiunea care plasa inițial măsurile letale la finalul procesului de intervenție.

În același timp, numeroși urși ajung în interiorul limitelor intravilanului localităților ca urmare a unor factori generați de activitatea umană, inclusiv gestionarea necorespunzătoare a deșeurilor, hrănirea deliberată a animalelor și existența altor surse antropice de hrană care fac aceste zone atractive pentru fauna sălbatică. În consecință, simpla prezență a unui urs într-o astfel de zonă nu înseamnă în mod necesar că animalul reprezintă un pericol iminent sau că măsurile letale sunt justificate.

Semnificația O.U.G. nr. 60/2025 a depășit însă sfera unei simple modificări procedurale. Dacă Legea nr. 242/2024 deplasase deja accentul de la gestionarea urșilor individuali aflați în conflict către un sistem al cotelor anuale care permiteau uciderea a sute de urși, **O.U.G. nr. 60/2025 a slăbit una dintre garanțiile prevăzute inițial de O.U.G. nr. 81/2021 și compatibilă cu logica care stă la baza Directivei Habitare, și anume principiul potrivit căruia, ori de câte ori este posibil, măsurile letale ar trebui să urmeze, și nu să înlocuiască măsurile non-letale.**

Următorul pas avea să fie încercarea de a dubla cota anuală de vânatoare, permițând uciderea a până la 859 de urși pe an, inclusiv a unor animale care trăiau în habitatul lor natural și care nu fuseseră niciodată implicate în conflicte cu oamenii.

6. De la 426 de urși împușcați anual la 859 de urși împușcați anual - creșterea cotelor de vânatoare de trofee printr-o nouă lege

La doar doi ani după adoptarea Legii nr. 242/2024, România a trecut de la autorizarea uciderii „preventive” a 426 de urși pe an la 859 de urși pe an. În numai doi ani, cota anuală de vânatoare s-a dublat.

Cota anuală de intervenție a crescut de la 55 la 110 urși pe an - creșterea care viza urșii considerați periculoși și ar fi putut afecta siguranța populației a rămas modestă în comparație cu extinderea spectaculoasă a cotelor anuale de vânatoare.

Noua inițiativă legislativă (înregistrată la Senat sub nr. L43/2026 și la Camera Deputaților sub nr. PL-x 218/2026) a fost adoptată de Parlamentul României în anul 2026.

Proiectul a fost susținut puternic de parlamentari ai Uniunii Democrate Maghiare din România (UDMR/RMDSZ), inclusiv de unele dintre cele mai importante figuri ale formațiunii, printre care fostul ministru al Mediului, **Tanczos Barna**.

Inițiativa legislativă (Senat nr. L43/2026; Camera Deputaților nr. PL-x 218/2026):

https://www.senat.ro/legis/lista.aspx?nr_cls=L43&an_cls=2026

Extinderea nu a vizat doar numărul urșilor care puteau fi uciși. Ea a vizat și valoarea trofeelor.

În temeiul Legii nr. 242/2024, urșii incluși în cotele anuale puteau atinge până la 400 de puncte CIC. **Noua legislație a mers și mai departe. Pentru anumite exemplare repartizate fondurilor cinegetice, limitele anterioare au fost extinse, permițând împușcarea unor urși și mai mari (fără limită de punctaj CIC pentru o parte dintre urșii vânați).**

Importanța tot mai mare acordată punctajelor CIC a reprezentat un indiciu suplimentar că sistemul era din ce în ce mai puțin preocupat de prevenirea conflictelor și din ce în ce mai orientat către vânătoria de trofee.

Ceea ce începuse cu cote anuale de 426 de urși pe an s-a transformat, până în 2026, într-un sistem care autoriza împușcarea a 859 de urși anual și care, în același timp, extindea posibilitatea uciderii unora dintre cei mai valoroși urși ai Europa.

Evoluția de la 426 la 859 de urși împușcați anual sugera că introducerea cotelor anuale în anul 2024 nu reprezentase punctul final. Reprezentase începutul.

Mai mulți urși. Trofee mai mari. Mai multe oportunități pentru vânătoria de trofee.

Odată ce cotele anuale pentru o specie strict protejată deveniseră acceptabile din punct de vedere politic, presiunea nu s-a mai îndreptat către prudență și limitare, ci către extindere.

Această evoluție arată că vânătoria de trofee bazată pe cote nu mai era o măsură excepțională. Dimpotrivă, ceea ce fusese prezentat inițial drept o excepție a fost transformat treptat într-un mecanism permanent, golind progresiv de conținut însăși interdicția de a vâna specii strict protejate stabilit de Directiva Habitatare și transformând ceea ce ar fi trebuit să rămână intervenții excepționale într-un sistem organizat de vânătoria de trofee, cu potențiale consecințe grave asupra biodiversității.

7. Sesizarea de neconstituționalitate formulată de Președintele României

După adoptarea de către Parlamentul României, în anul 2026, a legii care majora cota anuală de vânătoria de la 426 la 859 de urși pe an, Președintele României a sesizat Curtea Constituțională.

Administrația Prezidențială:

<https://www.presidency.ro/ro/media/comunicate-de-presa/sesizare-de-neconstituionalitate->

[asupra-legii-pentru-modificarea-si-completarea-ordonantei-de-urgenta-a-guvernului-nr-81-2021-privind-aprobarea-metodelor-de-interventie-imediate-pentru-prevenirea-si-combaterea-atacurilor-exemplarelor-de-urs-brun-asupra-persoanelor-si-bunurilor-acestora-precum-si-pentru-modificarea-si-completarea-unor-acte-normative](#)

Pentru prima dată, preocupările legate de politica României privind ursul brun au fost exprimate de una dintre cele mai înalte autorități ale statului român.

Președintele nu a contestat necesitatea protejării vieții oamenilor și nici existența unor mecanisme care permit intervenții împotriva urșilor periculoși. În schimb, sesizarea a pus sub semnul întrebării dublarea cotei anuale de vânatoare și a ridicat probleme privind proporționalitatea, fundamentarea științifică, protecția biodiversității și obligațiile României în temeiul dreptului european.

Sesizarea a subliniat, de asemenea, că ursul brun este o specie strict protejată în temeiul Directivei Habitare și că derogările trebuie să rămână măsuri excepționale, și nu să se transforme în instrumente generale de gestionare.

Sesizarea de neconstituționalitate a evidențiat o preocupare fundamentală.

România dispunea deja de multiple mecanisme pentru gestionarea urșilor periculoși.

Adevărata problemă era dacă uciderea anuală a 859 de urși, dintre care mulți nu provocaseră niciodată pagube și nu reprezentaseră o amenințare pentru oameni, putea fi conciliată cu principiile care guvernează protecția unei specii strict protejate.

La momentul redactării prezentului document, Curtea Constituțională nu pronunțase încă o decizie.

Problemele ridicate de Președinte privesc obligațiile României în temeiul dreptului european.

Pe lângă atribuțiile Curții Constituționale, Comisia Europeană are, la rândul său, responsabilitatea de a se asigura că regimul de protecție strictă instituit prin Directiva Habitare este aplicat în mod efectiv.

8. Urșii României pe piața vânătorii de trofee

În cultura internațională a vânătorii, ursul brun ocupă un loc aparte. Dimensiunea animalului și caracteristicile trofeului au făcut din această specie una dintre cele mai râvnite forme de vânat mare. Calitatea trofeelor este evaluată prin sistemul de punctaj dezvoltat de Consiliul Internațional pentru Conservarea Vânatului și Faunei Sălbatice (CIC). Mai mulți urși proveniți din România au punctaje foarte mari.

Consiliul Internațional pentru Conservarea Vânatului și Faunei Sălbatice (CIC):
<https://www.cic-wildlife.org>

În cadrul acestei culturi, împușcarea unor urși de dimensiuni mari este celebrată prin medalii și clasamente internaționale, transformând moartea unui animal excepțional într-un simbol al statusului și reducând animalul însuși la un punctaj, un trofeu și un loc într-un clasament.

În luna martie 2026, într-un moment în care legea care majora cota anuală de vânatoare la 859 de urși pe an nu primise încă votul final al Camerei Deputaților, pachetele de vânatoare pentru sezonul 2026 apăruseră deja pe site-urile internaționale de profil.

Vânători de urs brun în România:

<https://www.bookyourhunt.com/en/brown-bear-hunting-in-romania?sort=Popular>

La 20 martie 2026, Partidul pentru Natură, Oameni și Animale (NOA) a atras public atenția asupra acestei cronologii.

Postarea Partidului NOA din 20 martie 2026:

<https://facebook.com/partidulnoa/posts/pfbid0UD6o3YQfETCRt2vWpxCMHAIcUqgeJm2VrRMQtL9BdXuBuuVwLNGMWesniqKC3Pt4l>

La acel moment, procesul legislativ nu fusese încă finalizat. Votul final în Camera Deputaților avea să aibă loc abia o lună mai târziu, la 22 aprilie 2026.

Cu toate acestea, chiar înainte ca Parlamentul să finalizeze procesul legislativ, asociațiile de vânatoare și operatorii comerciali ofereau deja pachete de vânatoare de trofee pentru sezonul 2026, unele dintre acestea fiind deja marcate ca epuizate.

Apariția unor astfel de oferte comerciale înainte de finalizarea procesului legislativ arată că dezbaterea privind noile cote depășește sfera argumentelor legate de siguranța publică și prevenirea conflictelor, invocate în mod constant de inițiatorii legii.

Este vorba, de asemenea, de interese legate de vânarea unora dintre cei mai valoroși urși ai României.

Aceste aspecte arată și cât de mult s-a îndepărtat acest sistem de logica intervențiilor destinate gestionării unor situații de conflict.

După cum vor arăta secțiunile următoare, extinderea cotelor anuale a fost însoțită de influența unor actori cu legături strânse cu sectorul cinegetic, ridicând întrebări mai ample cu privire la cine modelează politica României privind ursul brun.

9. În bârlogul vânătorilor de urși - investigația Rise Project

În anul 2021, publicația românească de jurnalism de investigație Rise Project a publicat investigația intitulată „În bârlogul vânătorilor de urși”.

Investigația Rise Project:

<https://www.riseproject.ro/in-barlogul-vanatorilor-de-ursi/>

Investigația a oferit o perspectivă rară asupra unei lumi care, de regulă, rămâne ascunsă privirii publice.

Dincolo de discursul public despre biodiversitate, conservare și conflictele dintre oameni și urși, **investigația a documentat existența unei rețele de vânători, colecționari de trofee și personalități influente, unite de un interes comun pentru vânătoarea de trofee.**

Potrivit Rise Project, împușcarea unora dintre cei mai mari urși ai României devenise parte a unei afaceri care atrăgea vânători străini înstăriți, dispuși să plătească pentru a împușca trofee excepționale.

O atenție deosebită a fost acordată Safari Club International, o organizație de vânătoare de trofee internațională, printre ai cărei membri se numără oameni de afaceri, politicieni și personalități publice cunoscute.

Investigația a evidențiat, de asemenea, rolul Consiliului Internațional pentru Conservarea Vânatului și Faunei Sălbaticice (CIC), organizația care promovează evaluarea trofeelor prin sistemul de punctaj CIC. Același sistem avea să fie ulterior integrat în legislația românească, prin introducerea unor praguri exprimate în puncte CIC, permițând selecția urșilor în funcție de valoarea trofeului.

Imaginea conturată de investigație era semnificativ diferită de narațiunea publică potrivit căreia extinderea vânătorii avea drept scop principal gestionarea conflictelor dintre oameni și urși.

În schimb, investigația dezvăluia existența unui sistem mai amplu, în care vânătoarea de trofee și interesele economice ocupau un loc central.

Câțiva ani mai târziu, modificările legislative adoptate în România păreau să se îndrepte tot mai mult în aceeași direcție.

Cotele anuale au fost extinse de la 426 la 859 de urși pe an.

Criteriile bazate pe punctajele CIC au fost integrate și chiar mărite.

Iar urșii repartizați asociațiilor de vânătoare au devenit disponibili pentru vânătorii de trofee din România și din străinătate.

În acest context, concluziile prezentate de Rise Project au dobândit o relevanță și mai mare.

Ceea ce inițial părea o investigație despre o lume relativ închisă începea să ofere o perspectivă asupra intereselor și mecanismelor care aveau să influențeze ulterior politica României.

10. Rețelele din spatele cotelor

O privire atentă relevă apariția repetată a acelorași organizații, persoane publice și instituții în jurul acelorași obiective: creșterea cotelor de vânătoare, promovarea narațiunii suprapopulării și menținerea disponibilității celor mai mari urși ai României pentru sectorul vânătorii de trofee.

AGVPS

Una dintre piesele acestui sistem este Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România (AGVPS), cea mai mare organizație de vânatoare din țară.

Site oficial:

<https://www.agvps.ro/>

Prin asociațiile afiliate, AGVPS este conectată la un număr mare de fonduri cinegetice din întreaga țară și joacă de mult timp un rol influent în dezbaterile privind gestionarea faunei sălbatice și politicile de vânatoare.

De-a lungul anilor, reprezentanții organizației au avut o prezență constantă în dezbaterile referitoare la:

- carnivorele mari;
- cotele de vânatoare;
- gestionarea faunei sălbatice;
- reformele legislative cu impact asupra vânătorii și biodiversității.

AGVPS nu acționează în mod izolat. De-a lungul timpului, activitățile sale s-au intersectat cu actori politici, înalți funcționari publici și reprezentanți ai organizațiilor internaționale de vânatoare de trofee, contribuind la formarea unei rețele mai ample de influență.

Congresele și evenimentele sale publice reunesc politicieni, factori de decizie și reprezentanți ai organizațiilor naționale sau internaționale de vânatoare, ilustrând legăturile strânse dintre interesele de vânatoare și cei implicați în elaborarea politicilor publice care afectează una dintre cele mai importante populații de urs brun din Europa.

Congresul AGVPS din 2026:

<https://facebook.com/AGVPSdinRomania/posts/pfbid0vd6udyfjSPnN6t9obFeNWPPzY9rQGxmWCpu3vhZ7Ht3mA9KRJcTNSMzWKgNy8L911>

Fotografiile publicate de AGVPS îi prezintă, printre alții, pe:

- **Florin Iordache, președintele Consiliului Legislativ;**
- **Adrian Năstase, fost prim-ministru al României;**
- **Arpad Šarkany, vicepreședinte al Consiliului Internațional pentru Conservarea Vânatului și Faunei Sălbatice (CIC);**
- **George Nacov, deputat în Parlamentul României;**
- **reprezentanți ai organizațiilor de vânatoare și ai mediului politic.**

O postare prezintă discursul lui Arpad Šarkany la congresul AGVPS:

<https://web.facebook.com/AGVPSdinRomania/posts/pfbid02zS9ExxMR2RMVjNxGfkbBUWicCLDU94WeDBWhXsVLNvZXVf33brxAchUezERB3rZK1>

Într-o altă postare, **George Nacov**, deputat în Parlamentul României și vicepreședinte al unei asociații de vânatoare din România, **îi mulțumit public lui Florin Iordache (președintele**

Consiliului Legislativ) pentru sprijinul acordat în adoptarea unor acte normative referitoare la faună și la vânători.

<https://facebook.com/AGVPSdinRomania/posts/pfbid02YoaGo1G6Dqphdcqua8SEMyHCDnYN Yc9ruXhXnouTS77jmhBCt6kXcmPnJNF8DKRV1>

Arpad Șarkany este vicepreședinte al Consiliului Internațional pentru Conservarea Vânatului și Faunei Sălbătice (CIC), organizația aflată în spatele sistemului de evaluare a trofeelor bazat pe punctajele CIC.

Numele său a apărut în mod repetat în investigații și materiale de presă referitoare la vânătoarea de trofee și gestionarea faunei sălbătice.

PressOne:

<https://pressone.ro/vanatorul-alfa-din-padurile-romaniei>

Libertatea:

<https://www.libertatea.ro/opinii/comuniunea-om-natura-business-de-la-romsilva-cine-sunt-si-cat-castiga-oamenii-care-decid-soarta-padurilor-si-a-vanatului-din-romania-4418033>

Ziare.com:

<https://ziare.com/romsilva/romsilva-taieri-ilegale-impuscare-ursi-1723141>

Ovidiu Ionescu

Ovidiu Ionescu este președintele Asociației Generale a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România (AGVPS).

Congresul AGVPS din 2026:

<https://web.facebook.com/AGVPSdinRomania/posts/pfbid0t8qczu99wSQ3ctKZYVMSu4AuSP6 pT9eH5DCAJ99o9CKqm4ms443qSr7BPSKbGUSJ1>

În anul 2025, Ovidiu Ionescu, președintele AGVPS, a apărut alături de ministrul Mediului, Mircea Fechet, și de membrii echipei de cercetare în cadrul prezentării studiului genetic național, ale cărui rezultate aveau să fie ulterior invocate pentru a justifica cele mai mari cote de vânătoare a ursului brun din istoria recentă a României.

Înregistrare video:

<https://www.youtube.com/watch?v=h1ZAao6lyUg>

Departa de a reprezenta o simplă coincidență, această imagine reflecta un tipar mai amplu care a caracterizat timp de ani de zile politicile României privind carnivorele mari: **intersectarea repetată dintre autoritățile publice și organizații care aveau un interes direct în extinderea cotelor de vânătoare.**

Cu mult înaintea studiului genetic și a dezbaterii privind dublarea cotelor de vânătoare pentru urs, presa din România ridicase deja întrebări cu privire la concentrarea influenței în jurul proceselor științifice și administrative utilizate pentru justificarea derogărilor aplicabile speciilor protejate.

PressOne:

<https://pressone.ro/omul-care-a-decis-uciderea-a-1-700-de-animale-protejate-de-lege>

<https://pressone.ro/scorul-vanatorilor-trofee-gruparii-care-decide-cat-se-impusca-in-romania>

Potrivit acestor investigații, Ovidiu Ionescu deținea sau deținuse funcții în cadrul Facultății de Silvicultură a Universității Transilvania din Brașov, fostului ICAS (actualul INCDS - Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Silvicultură „Marin Drăcea”), Fundației Carpathia, Consiliului Național de Vânătoare și organizațiilor de vânătoare.

INCDS avea să devină ulterior una dintre principalele instituții implicate în studiul genetic național care a fost ulterior invocat pentru a justifica dublarea cotei anuale de vânătoare a ursului brun în România.

PressOne a descris „**triada Ionescu**”, referindu-se la legăturile strânse dintre Universitatea Transilvania, ICAS și Fundația Carpathia. Potrivit investigației, această rețea a beneficiat în mod repetat de contracte publice și de proiecte finanțate din fonduri europene legate de gestionarea faunei sălbatice și conservarea carnivorelor mari.

Aceeași investigație relatează că Ovidiu Ionescu deținea funcții în mai multe administrații silvice care gestionau fonduri de vânătoare și obținea venituri din aceste poziții, în timp ce soția sa, Georgeta Ionescu, ocupa simultan funcții în cadrul Universității Transilvania, ICAS și Fundației Carpathia, unde activa ca manager de proiect. Alți membri ai familiei erau, de asemenea, implicați în proiecte derulate prin aceeași rețea instituțională.

Critici au venit inclusiv din interiorul mediului cinegetic.

În anul 2012, Neculai Șelaru, directorul general al AGVPS la acea vreme, arăta că „**nenorocirea**” urșilor din ultimele două decenii fusese provocată de un număr restrâns de funcționari și cercetători care validaseră estimările populației, stabiliseră cotele anuale de extracție și le distribuiseră „subiectiv”.

Referindu-se la **împușcarea selectivă a masculilor dominanți**, Șelaru afirma că astfel de practici rezultau fie din ignoranță, „care este într-un fel scuzabilă”, fie din interes, care, în propriile sale cuvinte, „**ar trebui privit ca o crimă ecologică**”.

Potrivit PressOne, aceste critici îl vizau pe Ovidiu Ionescu.

PressOne:

<https://pressone.ro/omul-care-a-decis-uciderea-a-1-700-de-animale-protejate-de-lege>

Potrivit ProTV, în anul 2016, **Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov a deschis un dosar penal privind metodologia utilizată pentru stabilirea cotelor de vânătoare și estimarea efectivelor de faună.**

ProTV:

<https://stirileprotv.ro/stiri/inspectorul-pro/dosar-penal-la-brasov-pentru-stabilirea-modului-in-care-au-fost-acordate-cotele-de-vanatoare.html>

Potrivit ProTV, ancheta viza membri ai aceluiași grup de specialiști care anterior solicitaseră derogări pentru uciderea unor animale protejate și care ulterior elaboraseră planuri ce promovau vânatoarea de urs ca mijloc de reducere a pagubelor produse gospodăriilor.

Materialul evidenția, de asemenea, relația de lungă durată dintre Ovidiu Ionescu și Árpád Szarkany, unul dintre cei mai cunoscuți operatori comerciali de vânatoare din România și proprietarul a ceea ce el însuși descria drept cea mai veche companie privată de vânatoare din țară și una dintre cele mai mari din Europa.

În interviul acordat ProTV, **Szarkany a recunoscut deschis relația apropiată cu Ovidiu Ionescu** și a declarat că principalul său partener în comercializarea vânatului era Romsilva.

Totodată, el a descris valoarea economică a trofeelor de urs, explicând că, în timp ce un urs obișnuit putea valora între 3.000 și 5.000 de euro, **exemplarele excepționale puteau ajunge la 35.000 de euro.**

Aproape un deceniu mai târziu, aceleași nume și aceleași instituții reapăreau.

În noiembrie 2025, **Ovidiu Ionescu s-a numărat printre autorii raportului „Studiu privind zonarea managementului speciei urs brun în România”**, elaborat în cadrul proiectului „Implementarea Planului Național de Acțiune pentru Conservarea Populației de Urs Brun din România”.

Departa de a reprezenta un simplu exercițiu academic, **raportul făcea parte din cadrul științific și administrativ mai amplu care viza gestionarea speciei într-un moment în care România se îndrepta către cele mai mari cote de vânatoare din istoria sa recentă.**

Raportul „Studiu privind zonarea managementului speciei urs brun în România”:
<https://mmediu.ro/storage/2025/12/Raportul-sintetic-al-studiului-privind-zonarea-managementului-speciei-urs-brun.pdf>

Aceleași nume apar în mod repetat de-a lungul întregului lanț prin care sunt modelate politicile privind fauna sălbatică: elaborarea studiilor, participarea în structuri consultative, gestionarea proiectelor finanțate din fonduri publice și reprezentarea unor organizații care au un interes direct în creșterea cotelor de vânatoare.

Alți actori au provenit din sfera politică, în special din cadrul Uniunii Democratice Maghiare din România (UDMR/RMDSZ).

Tanczos Barna, fost ministru al Mediului și ulterior viceprim-ministru al României, a devenit unul dintre principalii promotori politici ai creșterii cotelor de vânatoare pentru urs.

La 18 martie 2026, acesta a declarat public că, **la inițiativa UDMR, Senatul votase dublarea cotelor de vânatoare** și că, în perioada 2026-2027, puteau fi împușcați 859 de urși anual.

<https://facebook.com/TanczosBarna/posts/pfbid036h3crF8zoRSVbBhVhuvycUjxidCR6sdhDK76dC5wYAGi4rCeGW2nB2NCcsdKQuEYI>

Ulterior sesizării de neconstituționalitate formulate de Președintele României, Tanczos Barna și-a exprimat public speranța că Curtea Constituțională va valida legea și va permite intrarea acesteia în vigoare.

Astfel de declarații, formulate într-un moment în care Curtea Constituțională se afla încă în procedura de examinare a constituționalității legii și în care Tanczos Barna ocupa funcția de viceprim-ministru al României, pot contribui la creșterea presiunii politice în jurul uneia dintre cele mai controversate măsuri privind fauna sălbatică adoptate în ultimii ani.

<https://facebook.com/TanczosBarna/posts/pfbid0WCkhSAfzNiEVLcdrWEWjhGYC3dYwXyiNCEKJu8E2gW9ZpQQvkXzWLKvX1BnWYShJl>

Csaba Borboly, un alt membru al Uniunii Democrate Maghiare din România (UDMR/RMDSZ), a fost unul dintre cei mai înfocați susținători politici ai slăbirii protecției acordate ursului brun la nivel european.

3 iunie 2026:

<https://www.facebook.com/share/p/1EGUGMaaro/>

25 februarie 2026:

<https://facebook.com/borbolycsaba.ro/posts/pfbid02kVmSqPy2CUepz45FEzert8G7pGdM4NBfrp6vXZdZRHNmqFQVtDwDjQn3ZXNuktl>

3 februarie 2026:

<https://facebook.com/borbolycsaba.ro/posts/pfbid0zEEj6g9YEB6rmwbjv37Z1bri17FRpVrByr8YS7gXBT17TPGTJ1DzL8Zvbf8Ya8B6l>

Priviți separat, acești actori ocupă poziții diferite. Foști prim-miniștri. Deputați. Viceprim-miniștri. Președinți ai unor instituții. Lideri ai unor asociații de vânătoare. Reprezentanți ai organizațiilor internaționale de vânătoare de trofee etc.

Cu toate acestea, aceleași nume apar în mod repetat în jurul aceluiași obiective.

Cote mai mari.

Narațiunea suprapopulării.

Studiul genetic lipsit de transparență.

Slăbirea protecției biodiversității europene.

Și menținerea urșilor României pe piața vânătorii de trofee.

11. Studiul genetic pe care nimeni nu l-a putut verifica: o extrapolare agresivă și o problemă majoră de transparență

Potrivit raportului sintetic (un raport, nu studiul propriu-zis) publicat de Ministerul Mediului în noiembrie 2025, în cadrul campaniei intensive de monitorizare desfășurate în anul 2023 au fost identificate 4.326 de genotipuri (pagina 32 a raportului). Pe baza acestor rezultate, a fost realizată o estimare a populației de urs brun cuprinsă între 10.657 și 12.787 de exemplare. **Aceasta a reprezentat o extrapolare deosebit de mare.**

Mai mult, raportul nu precizează în mod clar dacă cele 4.326 de genotipuri corespund unor indivizi unici. În consecință, chiar și numărul urșilor identificați direct în cadrul campaniei de monitorizare din 2023 rămâne incert.

În pofida importanței acestor rezultate, seturile de date, metadatele și informațiile detaliate necesare pentru reproducerea și verificarea independentă a estimării nu au fost făcute publice de Ministerul Mediului și de instituțiile implicate în proiect.

Cu toate acestea, estimarea a devenit principalul argument științific utilizat pentru susținerea legii adoptate de Parlament în anul 2026, care urmărea majorarea cotei anuale de vânatoare de la 426 la 859 de urși pe an. Aceste cote ar permite uciderea a 1.718 urși în perioada 2026-2027.

Aceste aspecte sunt cu atât mai importante cât **proiectul a fost finanțat din fonduri europene și privește una dintre cele mai mari populații europene ale unei specii strict protejate prin dreptul Uniunii Europene.**

În condiții normale, studii științifice cu consecințe atât de importante ar fi de așteptat să fie însoțite de o transparență deplină și să fie deschise verificării independente și procesului de peer review.

Cu toate acestea, seturile de date detaliate, metadatele și celelalte informații necesare pentru reproducerea și verificarea estimării nu au fost puse la dispoziție.

Drept urmare, una dintre cele mai importante estimări privind fauna sălbatică din istoria recentă a României, care se bazează pe o extrapolare foarte mare a datelor, nu poate fi evaluată în mod independent de comunitatea științifică.

O extrapolare foarte mare, care a devenit principalul argument pentru dublarea cotelor de vânatoare, a fost transformată în certitudine politică fără ca publicul și comunitatea științifică să dispună de mijloacele necesare pentru a evalua în mod independent robustețea acestora.

Studiul care se află în spatele raportului sintetic - documentul publicat de Ministerul Mediului în noiembrie 2025 nu a fost făcut public.

Titlul documentului îl identifică în mod explicit drept un „Raport sintetic”, elaborat în cadrul proiectului „Implementarea Planului Național de Acțiune pentru Conservarea Populației de Urs Brun din România”.

Raportul sintetic:

<https://mmediu.ro/storage/2025/12/Raportul-sintetic-al-studiului-privind-analiza-probelor-genetice.pdf>

Raportul nu este semnat și nu indică cine își asumă responsabilitatea pentru conținutul său. În plus, el nu explică în detaliu modul în care au fost obținute mai multe rezultate esențiale.

Preambulul raportului sintetic face în mod repetat referire la existența studiului propriu-zis și subliniază faptul că lucrarea completă conține informații a căror divulgare este restricționată. Potrivit preambulului, studiul reprezintă un „material tehnico-științific integrat destinat utilizării instituționale interne și verificărilor efectuate de autoritățile competente”.

Preambulul precizează, de asemenea, că divulgarea integrală a studiului este limitată de drepturile de proprietate intelectuală și avertizează că diseminarea neautorizată a informațiilor tehnico-științifice poate afecta procesele de cercetare, validarea științifică și poate conduce chiar la consecințe juridice.

Această formulare ridică semne evidente de întrebare. Estimarea inclusă în raport nu a fost utilizată exclusiv în scopuri administrative interne. Dimpotrivă, ea a devenit principalul argument științific invocat pentru susținerea legii adoptate de Parlament în anul 2026, care urmărea dublarea cotelor anuale de vânatoare, de la 426 la 859 de urși pe an.

În acest context, caracterizarea studiului drept un document destinat în principal „utilizării instituționale interne” pare dificil de conciliat cu faptul că concluziile sale au fost utilizate pentru a justifica decizii de importanță majoră privind una dintre cele mai mari populații europene ale unei specii strict protejate.

În loc să publice studiul propriu-zis și să permită cercetătorilor independenți să îi evalueze metodologia și concluziile, autoritățile au făcut public doar un raport sintetic, invocând în mod repetat considerente legate de proprietatea intelectuală pentru a justifica refuzul de a pune la dispoziție studiul care stă la baza estimărilor realizate.

În consecință, verificarea independentă și procesul normal de peer review au devenit practic imposibilă.

Privite împreună, publicarea unui raport sintetic incomplet, invocarea repetată a restricțiilor legate de proprietatea intelectuală, refuzul de a face publice datele care au stat la baza estimării și procedurile judiciare inițiate ulterior pentru obținerea accesului la documentația completă au alimentat preocupări serioase cu privire la transparența întregului proces.

Estimarea a fost întâmpinată cu critici din partea mai multor organizații de mediu și specialiști.

Agent Green a pus public sub semnul întrebării credibilitatea recensământului și a criticat lipsa de transparență și imposibilitatea verificării independente a rezultatelor.

WWF România a exprimat preocupări similare și a făcut referire la ceea ce a descris drept o „lipsă perpetuă de transparență și claritate”.

WWF România:

<https://wwf.ro/noutati/rezultatele-studiului-genetic-al-populatiei-de-urs-brun-despre-nevoia-de-transparenta-si-rigoare-stiintifica/>

Organizația a solicitat publicarea metodologiei complete, a datelor brute și realizarea unor audituri genetice și statistice independente.

Potrivit WWF România, informații importante necesare verificării independente a estimării au rămas indisponibile chiar și după publicarea raportului sintetic.

Printre problemele semnalate s-au numărat riscul apariției unor „indivizi fantomă” generat de erorile de genotipare și imposibilitatea experților independenți de a examina modelele statistice și ipotezele aflate la baza estimării.

Organizația a concluzionat că proiectul a fost caracterizat de o „lipsă perpetuă de transparență și claritate” și a avertizat că deciziile importante privind o specie strict protejată nu ar trebui să se bazeze pe estimări care nu pot fi supuse unei verificări independente.

Într-o analiză publicată de PressOne, experți în domeniu au subliniat că deciziile privind conflictele dintre oameni și urși ar trebui să se concentreze asupra prevenirii și coexistenței și au avertizat că transparența științifică este indispensabilă atunci când estimările populaționale sunt utilizate pentru a justifica decizii majore privind gestionarea faunei sălbatice.

PressOne:

<https://pressone.ro/preventie-nu-impuscare-cum-ar-trebuie-gestionata-problema-ursilor-astfel-incat-sa-existe-cat-mai-putine-conflicte-om-animal>

În aprilie 2026, WWF România a anunțat că Federația Coaliția Natura 2000, din care face parte, a acționat în instanță Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Silvicultură „Marin Drăcea”, după ce instituția ar fi refuzat să pună la dispoziție toate datele și documentele care au stat la baza studiului genetic.

WWF România, 7 aprilie 2026:

<https://wwf.ro/noutati/comunicate-de-presa/wwf-romania-si-federatia-coalitia-natura-2000-au-acionat-in-instanta-institutul-marin-dracea/>

WWF și-a reiterat solicitarea privind accesul la metodologia completă, datele brute și documentele necesare pentru evaluarea independentă a robusteții estimării.

Faptul că organizațiile de mediu au fost nevoite să recurgă la litigii pentru a obține acces la fundamentul științific al unor decizii majore privind fauna sălbatică a ilustrat amploarea problemelor de transparență care au însoțit proiectul.

Întrebările legate de transparența studiului genetic și de fundamentarea științifică a deciziilor privind managementul ursului brun nu au fost ridicate exclusiv de organizațiile de conservare și de protecție a animalelor.

Preocupări similare au fost exprimate și de Neculai Șelaru, fost președinte executiv și director general de lungă durată al Asociației Generale a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi

din România (AGVPS), o figură importantă a comunității cinegetice din România și autor al numeroase lucrări privind managementul faunei sălbatice.

Într-o serie de declarații publice publicate în anii 2025 și 2026, Șelaru a criticat în mod ferm mai multe dintre ipotezele care stau la baza actualei politici privind ursul brun în România.

Criticile sale au depășit cu mult problema dimensiunii estimate a populației și au vizat cadrul mai larg prin care estimările populaționale și controversatul concept de populație „optimă” au fost utilizate pentru a justifica cote de prevenție aplicabile unor urși fără istoric de conflict cu oamenii.

Șelaru a contestat estimarea de 10.419-12.770 de urși prezentată în aprilie 2025 și a solicitat în mod repetat publicarea integrală a metodologiei studiului genetic, inclusiv a numărului de profile genetice individuale efectiv identificate și a metodelor prin care aceste date au fost extrapolate pentru a obține estimările populaționale prezentate public de autorități.

El a contestat în mod categoric fundamentul științific al extrapolării utilizate pentru obținerea acestor estimări și a cerut în mod repetat mai multă transparență și o verificare științifică independentă.

Criticile sale s-au extins și asupra conceptului de populație „optimă” de aproximativ 4.000 de urși. Șelaru a contestat fundamentul științific al acestei cifre și a pus sub semnul întrebării metodologiile utilizate de-a lungul timpului pentru stabilirea efectivelor optime și a capacității de suport a habitatelor.

Potrivit acestuia, aceste abordări s-au bazat în mare măsură pe evaluări subiective și au produs, de-a lungul timpului, rezultate remarcabil de diferite și uneori contradictorii.

Șelaru a subliniat, de asemenea, că perioade caracterizate prin densități ale populației de urs considerabil mai ridicate nu au fost asociate în mod necesar cu nivelurile de conflict observate în prezent, sugerând că și alți factori, nu doar dimensiunea populației, trebuie luați în considerare pentru a explica creșterea pagubelor și a interacțiunilor dintre oameni și urși.

El a remarcat că actuala țintă de aproximativ 4.000 de urși corespunde unei densități mai mici de 0,6 urși la 1.000 de hectare de habitat favorabil, semnificativ mai redusă decât densitățile considerate anterior compatibile cu coexistența și cu niveluri relativ scăzute ale pagubelor.

În acest context, Șelaru a pus sub semnul întrebării logica utilizării unor estimări incerte și a unui nivel „optim” contestat ca fundament pentru politici care implică uciderea preventivă a unor urși fără istoric de conflict cu oamenii.

Referindu-se la cadrul legislativ anterior, acesta a vorbit despre **uciderea a „421 de urși nevinovați din pădure”** și a susținut că eliminarea preventivă a unor urși fără istoric de conflict nu poate reprezenta o soluție eficientă pentru conflictele generate de indivizi specifici.

Importanța acestor critici rezidă nu doar în conținutul lor, ci și în sursa din care provin.

Ele arată că preocupările privind transparența studiului genetic, fiabilitatea estimărilor populaționale, validitatea științifică a conceptului de populație „optimă” și justificarea

cotelor mari de prevenție au fost exprimate nu doar de organizațiile de conservare, ci și de una dintre cele mai influente figuri ale comunității cinegetice din România.

Șelaru, N. (18 aprilie 2025). „Opinii desprinse din conferința de presă privind studiul genetic realizat asupra populației de urs din România”. Declarație publică publicată pe Facebook.
<https://www.facebook.com/neculai.selaru.9/posts/pfbid02x5dq7gFSUr8FYu1jdstsTR6dFaxa9tSZqK1EtnzbaaS1BuGp5ZZM6DWNZaPjifJgl>

Șelaru, N. (4 iunie 2026). Declarație publică privind transparența studiului genetic și estimarea populației de urs. Publicată pe Facebook.
<https://www.facebook.com/neculai.selaru.9/posts/pfbid0244AEnjHPncVrpSgJ3uAH1gdiayQG2iokbSQGszCmEioQtdjDo4do7Nf3SHa2NCMSI>

Șelaru, N. (4 iunie 2026). Declarație publică privind managementul ursului brun, cotele de vânatoare și structura populației. Publicată pe Facebook.
<https://www.facebook.com/neculai.selaru.9/posts/pfbid03353Q7Wf6pRRf4ossKTSQQG1Qv2uSfkxzwe6zfl2PrAUjaLPDARzutEzdAZZHvnjbl>

Șelaru, N. (4 iunie 2026). Declarație publică privind cotele de vânatoare, structura populației și politicile de gestionare a ursului brun. Publicată pe Facebook.
<https://www.facebook.com/neculai.selaru.9/posts/pfbid0rmmpTaYvqSA6PDNjcDRQkcq9yMwAnuWkxqhnhRH6qWsu3agSD3titzE7nGWQUYTaI>

Dacă estimarea de 10.657-12.787 de urși este sau nu corectă este o întrebare la care numai o transparență deplină și o evaluare științifică independentă pot oferi un răspuns.

Cu toate acestea, o estimare derivată din aproximativ 4.326 de genotipuri și însoțită de probleme semnificative de transparență a devenit principalul argument științific utilizat pentru susținerea legii adoptate de Parlament în anul 2026, care urmărea dublarea cotelor anuale de vânatoare de la 426 la 859 de urși pe an.

De asemenea, semnificația unora dintre cifrele prezentate în raportul sintetic făcut public rămâne neclară. De exemplu, nu este precizat dacă cele 4.326 genotipurile raportate corespund unor indivizi unici sau unor genotipuri identificate în perioada de referință, ceea ce face dificilă interpretarea și evaluarea independentă a estimării.

Problemele ridicate nu se rezumă însă la amploarea extrapolării. Deși raportul sintetic descrie modelele statistice utilizate, informațiile puse la dispoziția publicului nu permit o evaluare independentă completă a rezultatelor. Metadatele asociate probelor, informațiile detaliate privind distribuția spațială și intensitatea eșantionării, precum și alte elemente necesare reproducerii integrale a analizelor nu sunt disponibile public.

Lipsa de transparență îngreunează, de asemenea, procesul normal de verificare științifică independentă și de peer review care ar însoți în mod obișnuit estimări de o asemenea importanță. În lipsa accesului la informații mai detaliate, alți cercetători nu pot reproduce pe deplin analiza, nu pot evalua în mod independent robustețea modelelor utilizate și nici nu pot aprecia în ce măsură abordări alternative ar putea conduce la rezultate diferite.

Cu toate acestea, incertitudinea științifică și transparența limitată au fost transformate în certitudine politică, cu potențiale consecințe profunde pentru una dintre cele mai emblematice specii protejate ale Europei și pentru biodiversitatea europeană însăși.

12. Importanța factorilor umani în conflictele dintre oameni și urși

Cercetătorii au identificat în mod repetat sursele antropice de hrană, extinderea zonelor urbane, fragmentarea habitatelor, infrastructura, drumurile, infrastructura turistică și alte forme de perturbare produse de activitățile umane printre factorii care influențează interacțiunile dintre oameni și urși.

Existența conflictelor nu constituie, prin ea însăși, o dovadă a suprapopulării.

În anul 2022, Alina Cîmpoca și Mircea Voiculescu au publicat studiul:

„Patterns of Human–Brown Bear Conflict in the Urban Area of Brașov, Romania”

Cîmpoca A., Voiculescu M., Sustainability, 2022, 14(13), 7833

<https://www.mdpi.com/2071-1050/14/13/7833>

Autorii au analizat conflictele înregistrate între anii 2004 și 2018 în zona Brașovului, unul dintre cele mai importante puncte fierbinți ale interacțiunilor dintre oameni și urși.

În rezumatul studiului, aceștia au observat că:

„Conflictele dintre oameni și urși sunt în creștere din cauza defrișărilor, extinderii urbane, turismului și invadării habitatelor de către oameni.”

În concluziile lucrării, autorii au arătat că:

„Conflictele dintre oameni și urși din acest oraș au fost rezultatul dinamicii populației de urși care se deplasează din pădurile Masivului Tâmpa și ale rezervației naturale adiacente către oraș, pe fondul defrișărilor, extinderii urbane și dezvoltării infrastructurii turistice.”

Mai departe, aceștia au concluzionat că:

„Extinderea generală a zonelor urbane, precum și așa-numiții atractanți antropici, reprezintă principalele cauze care au determinat urșii să pătrundă în zona urbană.”

Aceste concluzii sunt importante deoarece descriu o combinație de factori care implică modificări ale habitatului, extinderea zonelor urbane, infrastructura turistică și sursele antropice de hrană.

Zonele modificate de om și capcanele ecologice

Concluzii similare au fost formulate și în alte studii.

În lucrarea de sinteză intitulată „Evolutionary and ecological traps for brown bears *Ursus arctos* in human-modified landscapes”, Penteriani și colaboratorii (2018) au descris o serie de factori de origine umană capabili să influențeze comportamentul ursului brun.

Printre aceștia, autorii au identificat:

- sursele de hrană aflate în apropierea așezărilor umane;
- peisajele agricole;
- drumurile;
- punctele de hrănire artificială;
- vânătoarea;
- alte forme de activitate umană.

Penteriani et al., Mammal Review, 2018

https://www.researchgate.net/publication/324253329_Evolutionary_and_ecological_traps_for_brown_bears_Ursus_arctos_in_human-modified_landscapes

Potrivit autorilor, acești factori pot crea ceea ce sunt cunoscute drept **capcane ecologice**, situații în care peisajele modificate de activitățile umane devin atractive pentru urși, expunându-i însă unor riscuri sporite.

Aceste concluzii sugerează că interacțiunile dintre oameni și urși sunt modelate nu doar de numărul animalelor, ci și de caracteristicile peisajelor în care acestea trăiesc.

Perturbările de origine umană și deplasările ursului brun

Mai recent, Hertel și colaboratorii (2025), analizând date provenite de la 375 de urși bruni din Europa, au constatat că amprenta umană și perturbările pădurilor influențează în mod semnificativ utilizarea spațiului de către urși.

Hertel et al., Global Change Biology, 2025

https://epub.ub.uni-muenchen.de/126539/1/Global_Change_Biology_-_2025_-_Hertel_-_Human_Footprint_and_Forest_Disturbance_Reduce_Space_Use_of_Brown_Bears_Ursus_1_.pdf

Rezultatele lor au arătat că activitățile umane și perturbările pădurilor influențează mișcările și comportamentul spațial al urșilor, ilustrând încă o dată importanța factorilor antropici pentru înțelegerea ecologiei acestei specii.

Observații asemănătoare au fost exprimate și de specialiști în conservare implicați direct în gestionarea conflictelor dintre oameni și urși în România.

Într-un interviu publicat de PressOne în anul 2026, Orieta Hulea, director general al WWF-România, a susținut că majorarea cotelor de vânătoare este puțin probabil să rezolve cauzele profunde ale conflictelor și a subliniat importanța investițiilor în măsuri de prevenție.

PressOne:

<https://pressone.ro/preventie-nu-impuscare-cum-ar-trebuie-gestionata-problema-ursilor-astfel-incat-sa-existe-cat-mai-putine-conflicte-om-animat>

Articolul evidențiază o serie de factori care contribuie la apariția conflictelor, printre care gestionarea necorespunzătoare a deșeurilor, practicile de hrănire suplimentară, extinderea activităților agricole în apropierea pădurilor și prezența tot mai accentuată a oamenilor în interiorul habitatelor ursului.

Același articol făcea referire și la experiența orașului **Băile Tușnad**, unde măsurile preventive și cooperarea dintre autoritățile locale, WWF-România și comunitățile locale au fost asociate cu o reducere substanțială a incidentelor și a alertelor de urgență.

Idei similare fuseseră exprimate anterior și de WWF-România.

În anul 2020, Cristian-Remus Papp, coordonatorul Departamentului Specii Sălbatice din cadrul WWF-România, a subliniat că înțelegerea cauzelor conflictelor este esențială și a declarat:

„Este esențial să recunoaștem că noi am creat această problemă și că tot noi vom fi cei care va trebui să o rezolvăm.”

WWF-România:

<https://wwf.ro/noutati/blog/actionam-responsabil-pentru-a-evita-conflictele-cu-ursii/>

Potrivit WWF-România, monitorizarea continuă a conflictelor dintre oameni și urși și analiza factorilor care le generează reprezintă elemente fundamentale ale gestionării speciei. Organizația a subliniat, de asemenea, importanța eliminării atracțiilor și a reducerii obișnuinței urșilor de a se hrăni din surse de origine umană.

În anul 2024, dr. biol. Cristian-Remus Papp, coordonatorul Departamentului Specii Sălbatice din cadrul WWF-România, declara:

„Există mai multe probleme fără de care, **indiferent câte legi vom adopta sau câți urși vom împușca, nu vom rezolva pe termen lung conflictele dintre oameni și urși**. În primul rând mă refer la gestionarea atracțiilor, precum deșeurile, hrănirea suplimentară realizată în apropierea localităților, la punctele de hrănire sau observare a urșilor, precum și hrana oferită în mod iresponsabil de turiști.”

WWF-România:

<https://wwf.ro/noutati/gestionarea-nu-vanarea-ursilor/>

Băile Tușnad - un exemplu românesc de coexistență

Experiența orașului Băile Tușnad oferă un exemplu practic privind modul în care măsurile de prevenție pot influența frecvența interacțiunilor dintre oameni și urși.

În ultimii ani, WWF-România, autoritățile locale și alți parteneri au implementat o serie de măsuri destinate reducerii accesului la sursele antropice de hrană și îmbunătățirii coexistenței.

Aceste măsuri au inclus:

- instalarea unor containere rezistente la urși;
- garduri electrice și alte infrastructuri de prevenție;
- îmbunătățirea sistemelor de monitorizare și intervenție;
- programe de educație și conștientizare;
- măsuri de comunicare și implicarea comunității.

Potrivit informațiilor prezentate de WWF și de partenerii proiectului, numărul alertelor RO-ALERT a scăzut de la aproximativ 237 în anul 2021 la aproximativ 14 în anul 2024.

WWF Central and Eastern Europe:

<https://wwfcee.org/news/the-smallest-town-in-romania-cracks-the-secret-to-peaceful-humanbear-coexistence/>

Experiența orașului Băile Tușnad este deosebit de relevantă deoarece județul Harghita este considerat, în general, una dintre zonele cu cele mai ridicate densități de urs brun din România.

Cu toate acestea, implementarea măsurilor preventive a fost asociată cu o reducere semnificativă a pagubelor și a alertelor.

Idea că conflictele dintre oameni și urși nu pot fi reduse la o simplă problemă de număr a fost reflectată și în opiniile exprimate de specialiști.

Conflictul nu este sinonim cu suprapopularea

Privite împreună, aceste studii și experiențe indică aceeași direcție.

Conflictele dintre oameni și urși reprezintă un fenomen multifactorial.

Sursele antropice de hrană, extinderea zonelor urbane, fragmentarea habitatelor, infrastructura, drumurile, infrastructura turistică și alte forme de activitate umană influențează modul în care urșii interacționează cu oamenii.

În consecință, existența conflictelor nu poate fi privită ca o dovadă a suprapopulării.

Reducerea unui fenomen ecologic complex la o simplă problemă de număr riscă să ignore tocmai factorii care aduc, în mod repetat, urșii în contact cu oamenii.

13. Vânătoarea și paradoxul privind reducerea conflictelor

Ipoteza potrivit căreia reducerea numărului de urși conduce în mod automat la diminuarea conflictelor dintre oameni și urși este rareori însoțită de o discuție mai amplă privind efectele ecologice ale vânătorii însăși.

În fiecare an, cotele de vânătoare aprobate în România permit uciderea a sute de mii de animale sălbatice aparținând unui număr mare de specii, de la cerbi, căpriori, capre negre

și iepuri până la prepelițe, sitari de pădure, ierunci, rațe și găște sălbatice. În cazul unor specii de păsări, un singur vânător poate împușca zeci de exemplare într-o singură zi.

O întrebare importantă este dacă efectele cumulative ale acestor activități de vânatoare asupra habitatului și comportamentului ursului brun au fost vreodată evaluate în mod riguros.

Vânătoarea și peisajul fricii

În studiul „Landscape of fear or landscape of food? Moose hunting triggers an antipredator response in brown bears” (Brown et al., 2023), cercetătorii au constatat că simpla prezență a vânătorilor de elan genera ceea ce autorii au descris drept un „**peisaj al fricii**” (“**landscape of fear**”) pentru urșii bruni.

Brown et al., 2023

<https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC10909462/>

Potrivit autorilor:

„Rezultatele noastre sugerează că urșii bruni reacționează atât la variațiile spațiale, cât și la cele temporale ale riscului perceput în timpul toamnei: vânătorii de elan creează un peisaj al fricii și declanșează un răspuns antiprădător la un carnivor de talie mare, chiar dacă urșii nu sunt vizați în mod direct în timpul sezonului de vânatoare a elanului. Astfel de răspunsuri antiprădător pot conduce la o pierdere indirectă a habitatului și la o eficiență redusă a hrănirii (...).”

Studiul a arătat că urșii își modificau comportamentul și modul de utilizare a habitatului ca răspuns la activitățile de vânatoare îndreptate împotriva unei alte specii.

Autorii au avertizat că aceste răspunsuri comportamentale pot conduce la pierderi indirecte de habitat și la o eficiență redusă a hrănirii.

Astfel, chiar și atunci când urșii nu reprezintă ținta directă a vânătorilor, activitățile cinegetice pot influența modul în care aceștia își utilizează habitatul și accesul lor la resursele de hrană.

Costul fricii

În anul 2016, Hertel și colaboratorii au investigat modul în care urșii răspund riscului asociat vânătorii în studiul:

„Temporal effects of hunting on foraging behavior of an apex predator: Do bears forego foraging when risk is high?”

Hertel et al., Oecologia, 2016

<https://link.springer.com/article/10.1007/s00442-016-3600-7>

Autorii au constatat că:

„Urșii și-au redus activitatea de hrănire în orele dimineții în timpul sezonului de vânatoare”

și că

„se hrăneau mai puțin eficient și cu fructe de calitate mai slabă în cursul dimineții.”

Potrivit cercetătorilor, urșii și-au redus activitatea de hrănire în perioadele asociate unui risc mai ridicat legat de vânătoare și au utilizat resurse de hrană de o calitate inferioară.

Autorii au concluzionat că aceste modificări generează:

„un cost măsurabil al hrănirii”

și au avertizat, de asemenea, că:

„Efectul cumulativ al reducerii activității de hrănire, al diminuării aportului de hrană și al calității mai scăzute a acesteia poate conduce la o condiție corporală mai slabă la intrarea în bârlog și poate reduce, în cele din urmă, succesul reproductiv.”

Aceste rezultate sugerează că perturbările asociate vânătorii pot influența nu doar utilizarea habitatului, ci și accesul la hrană, condiția corporală și succesul reproductiv.

Privite împreună, studiile realizate de Brown și colaboratorii și de Hertel și colaboratorii sugerează că activitățile de vânătoare pot genera efecte cumulative asupra urșilor brun, indiferent dacă specia este sau nu vizată în mod direct.

Ele arată, de asemenea, că vânătoarea reprezintă mult mai mult decât simpla eliminare a unor indivizi din populație și poate acționa ca o sursă de perturbare capabilă să modifice comportamentul, utilizarea habitatului și accesul la resurse.

Aceste aspecte devin deosebit de relevante în România, unde ursul brun își împarte habitatul cu activități de vânătoare îndreptate împotriva unui număr mare de specii și unde presiunea cinegetică este prezentă pe parcursul unei mari părți a anului.

Din perspectiva unui urs, presiunea exercitată de vânătoare nu se manifestă doar prin mortalitate, ci și prin intruziunea repetată a oamenilor în habitatul său. Vânătorii, vehiculele, drumurile forestiere, accesul cu vehicule de teren, focurile de armă, câinii de vânătoare și alte activități asociate pot constitui o sursă persistentă de perturbare.

Întrucât numeroase specii sunt vâdate pe parcursul unei mari părți a anului, urșii pot fi expuși unor perturbări antropice recurente pentru perioade îndelungate, chiar și atunci când nu reprezintă ei înșiși ținta vânătorii.

Chiar și atunci când urșii nu sunt vânați, aceste activități de vânătoare pot modifica utilizarea habitatului, comportamentul, eficiența hrănirii și pot genera costuri biologice măsurabile.

În cazul vânătorii directe a ursului, aceste efecte indirecte se pot cumula cu mortalitatea însăși și pot influența, în cele din urmă, accesul la zone productive de hrănire, condiția corporală și succesul reproductiv.

În acest sens, presiunea cinegetică ar trebui înțeleasă nu doar prin prisma numărului de animale ucise, ci și ca o presiune ecologică mai amplă, care acționează asupra utilizării habitatului,

accesului la resurse și comportamentului uneia dintre cele mai importante populații de urs brun din Europa.

Cu toate acestea, în dezbateră din România s-a acordat remarcabil de puțină atenție acestor costuri ecologice directe și indirecte, accentul fiind pus aproape exclusiv pe numărul de urși care trebuie eliminați.

În consecință, una dintre ipotezele centrale care au stat la baza propunerii de dublare a cotei anuale de vânatoare a ursului, votată de Parlamentul României în anul 2026 - și anume că uciderea suplimentară a sute de urși, dintre care majoritatea nu au fost niciodată implicați în conflicte cu oamenii, va reduce frecvența acestor conflicte - pare să fi fost ridicată la rangul de certitudine politică fără a fi fost supusă în prealabil nivelului de examinare științifică pe care o astfel de ipoteză, cu implicații atât de ample, l-ar fi impus în mod normal.

14. Soluțiile care nu au fost implementate

Înainte de a încerca dublarea cotei anuale de vânatoare a ursului, de la 426 la 859 de exemplare, statul român identificase deja și cunoștea o serie de măsuri non-letale capabile să prevină și să gestioneze conflictele dintre oameni și urși.

Cu toate acestea, multe dintre aceste măsuri nu au fost implementate sau au fost pur și simplu înlocuite de propuneri care urmăreau creșterea numărului de urși ce urmau să fie uciși.

Un centru de reabilitare al urșilor rămas nefinalizat

Unul dintre obiectivele proiectului finanțat din fonduri europene „Implementarea Planului Național de Acțiune pentru Conservarea Populației de Urs Brun din România” era construirea unui complex de reabilitare și îngrijire destinat găzduirii a aproximativ o sută de urși care nu mai puteau fi eliberați în siguranță în natură.

Potrivit unei investigații publicate de PressOne în martie 2025, deși beneficiase de aproximativ 11 milioane de euro din fonduri europene, lucrările de construcție ajunseseră la numai aproximativ 15% la aproape doi ani după termenul inițial.

PressOne:

<https://pressone.ro/exclusiv-statul-roman-incapabil-sa-si-numere-ursii-si-sa-le-construiasca-un-sanctuar-lucrarile-sunt-realizate-in-proportie-de-15>

Proiectul era destinat să ofere o soluție pentru urșii habituați și pentru alte exemplare care nu mai puteau fi reintroduse în siguranță în sălbăticie.

Relatări ulterioare au arătat că proiectul continua să sufere întârzieri și rămânea nefuncțional.

Observator News:

<https://observatornews.ro/eveniment/sanctuarul-pentru-ursi-din-brasov-blocat-investitie-de-10-milioane-de-euro-inca-nefinalizata-650868.html>

Astfel, una dintre alternativele care fuseseră deja finanțate din fonduri europene nu fusese niciodată implementată pe deplin înainte ca Parlamentul să încerce aproape dublarea cotei anuale de vânatoare.

Măsurile de prevenție nu au fost implementate

Multe dintre măsurile non-letale recomandate în mod repetat de oamenii de știință și de specialiștii în conservare au rămas neimplementate.

Studiile științifice, WWF-România și experiența practică au identificat în mod repetat **atractanții antropici drept unul dintre principalii factori care stau la baza conflictelor dintre oameni și urși.**

Containerele rezistente la urși, gardurile electrice, îmbunătățirea gestionării deșeurilor, sistemele rapide de intervenție și programele de informare și educare a populației au fost recomandate în mod constant ca elemente esențiale ale coexistenței.

Cu toate acestea, aceste măsuri nu au fost implementate în mod consistent la nivelul țării.

Drept urmare, multe comunități au continuat să se bazeze în principal pe intervenții de urgență, după ce conflictele se produsese deja.

Acest lucru este cu atât mai remarcabil cu cât existau deja exemple care demonstau eficiența metodelor non-letale de prevenție. Experiența orașului Băile Tușnad a arătat că măsurile preventive pot reduce substanțial incidentele și alertele de urgență, chiar și într-una dintre regiunile cu cele mai ridicate densități de urs brun din România.

WWF Central and Eastern Europe:

<https://wwfcee.org/news/the-smallest-town-in-romania-cracks-the-secret-to-peaceful-humanbear-coexistence/>

Perturbarea constantă produsă de oameni în habitatele ursului

În iulie 2024, dr. biol. Cristian-Remus Papp, coordonatorul Departamentului Specii Sălbatică din cadrul WWF-România, a evidențiat o altă problemă:

„Un alt subiect intens dezbătut este pătrunderea oamenilor în habitatele ursului, fie prin drumeții, culesul fructelor de pădure și al ciupercilor, fie prin sporturile off-road. Această perturbare constantă la nivelul întregului areal al speciei, combinată cu disponibilitatea larg răspândită a atractanților, determină urșii să își extindă teritoriile și să apară în zone în care anterior nu erau prezenți.”

WWF-România:

<https://wwf.ro/noutati/gestionarea-nu-vanarea-ursilor/>

Aceste observații ridică o întrebare importantă. În timp ce urșii sunt adesea prezentați ca fiind cei care invadează spațiul oamenilor, o atenție considerabil mai redusă a fost acordată intensificării activităților umane în interiorul habitatelor ursului.

Presiunea produsă prin vânătoare și presiunea tot mai mare asupra resurselor naturale de hrană

Urșii bruni sunt animale omnivore, a căror dietă include fructe de pădure, alte fructe de pădure, nuci, insecte, cadavre de animale și materie de origine animală.

În același timp, pădurile României sunt utilizate pentru o gamă largă de activități economice, recreative și cinegetice.

Potrivit unor analize bazate pe datele Romsilva, **în fiecare an sunt recoltate și comercializate mii de tone de produse forestiere nelemnoase, inclusiv fructe de pădure și ciuperci.**

Vasile et al., Trends in the evolution of harvesting of non-wood forest products in Romania:

https://www.researchgate.net/publication/329963153_Trends_in_the_evolution_of_harvesting_of_non-wood_forest_products_in_Romania

Urșii bruni depind, la rândul lor, în mare măsură de multe dintre aceste resurse naturale.

În plus, România autorizează anual uciderea a sute de mii de animale sălbatice aparținând unui număr mare de specii. Fiind animale omnivore, urșii consumă și resurse de origine animală, inclusiv carcase și animale sălbatice cu care împart habitatul. Astfel, ei coexistă nu doar cu oamenii care exploatează produsele pădurii, ci și cu activități de vânătoare intensive care afectează numeroase specii ce reprezintă surse potențiale de hrană pentru urs. **Prin extragerea unui număr foarte mare de animale sălbatice, vânătoarea reduce disponibilitatea unor resurse alimentare de origine animală și modifică relațiile ecologice din interiorul habitatelor utilizate de ursul brun.**

Așa cum am arătat în secțiunea precedentă, Brown și colaboratorii (2023) au demonstrat că până și vânătoarea îndreptată împotriva altor specii poate crea un „peisaj al fricii” pentru urșii bruni și poate declanșa răspunsuri antiprădător, conducând la pierderi indirecte de habitat și la o eficiență redusă a hrănirii.

În mod similar, Hertel și colaboratorii (2016) au constatat că riscul asociat vânătorii determină urșii să își reducă activitatea de hrănire, să se hrănească mai puțin eficient și să utilizeze resurse alimentare de calitate inferioară, ceea ce autorii au descris drept „un cost măsurabil al hrănirii”.

Prin urmare, presiunea prin vânătoare nu înseamnă doar uciderea unor animale. Poate modifica, de asemenea, modul în care urșii își utilizează habitatul și accesul acestora la resursele de hrană.

Intensificarea utilizării pădurilor de către oameni, prin turism, culesul ciupercilor și al fructelor de pădure, activitățile forestiere, recreerea off-road și alte forme de perturbare, exercită o presiune suplimentară asupra aceluiași peisaj și resurse de care depind și urșii.

Cu toate acestea, efectelor cumulative ale acestor presiuni li s-a acordat remarcabil de puțină atenție.

În același timp, multe dintre zonele ocupate de ursul brun se caracterizează prin prezența pe scară largă a atractanților antropici, inclusiv a deșeurilor gestionate necorespunzător, a practicilor de hrănire suplimentară, a culturilor agricole, livezilor, hranei pentru animale și altor surse de hrană ușor accesibile.

Așa cum am arătat anterior, numeroase studii și specialiști în conservare au identificat atractanții antropici drept unul dintre principalii factori care favorizează conflictele dintre oameni și urși.

În consecință, urșii bruni sunt expuși simultan unor presiuni multiple și interconectate.

Pe de o parte, perturbările asociate vânătorii și intensificarea activităților umane din interiorul habitatelor ursului pot influența utilizarea habitatului și comportamentul de hrănire.

Pe de altă parte, așezările umane și sursele antropice de hrană oferă alternative extrem de accesibile și bogate energetic.

Aceste procese se manifestă simultan și se pot amplifica reciproc.

Din câte cunoaștem, în România nu a fost realizată nicio evaluare riguroasă a efectelor combinate ale presiunii cinegetice, intensificării perturbărilor produse de oameni în habitatele ursului, competiției pentru resursele naturale de hrană și disponibilității pe scară largă a atractanților antropici.

Această omisiune este cu atât mai remarcabilă cu cât accesul la resursele de hrană și comportamentul de hrănire reprezintă unii dintre cei mai importanți factori care modelează ecologia și deplasările ursului brun.

Până în anul 2026, multe dintre măsurile recomandate în mod repetat de oamenii de știință și de specialiștii în conservare nu fuseseră implementate.

Centrul de reabilitare destinat găzduirii urșilor habituați rămăsese nefinalizat.

Infrastructura preventivă, inclusiv containerele rezistente la urși și gardurile electrice, nu fuseseră implementată în mod sistematic la nivelul întregii țări.

În același timp, prezența umană în habitatele ursului continua să se intensifice prin turism, activități recreative off-road, culesul ciupercilor și al fructelor de pădure, activități forestiere și alte forme de perturbare.

Efectele cumulative ale presiunii cinegetice, intensificării competiției pentru resursele naturale de hrană, perturbărilor recurente și disponibilității pe scară largă a atractanților antropici nu fuseseră niciodată evaluate în mod riguros.

De asemenea, efectele combinate ale acestor presiuni interconectate asupra comportamentului de hrănire, utilizării habitatului și ecologiei uneia dintre cele mai importante populații de urs brun din Europa nu deveniseră obiectul unei dezbateri publice serioase.

Cu alte cuvinte, multe dintre soluții au rămas neimplementate, în timp ce numeroase dintre presiunile exercitate de oameni asupra habitatelor ursului au rămas în mare parte neanalizate.

Cu toate acestea, în loc să implementeze și să evalueze pe deplin aceste măsuri și presiuni, Parlamentul României a adoptat o lege care urmărea majorarea cotei anuale de vânatoare a ursului de la 426 la 859 de exemplare.

În consecință, înainte de a ne întreba câți urși suplimentari ar trebui uciși, o întrebare la fel de importantă merită atenție: Ce au făcut oamenii - și ce au omis să facă?

În mod remarcabil, această întrebare a ocupat un loc mult mai modest în dezbaterile din România decât numărul urșilor care ar trebui eliminați din populație.

Ca urmare, multe dintre cauzele profunde ale conflictelor au rămas insuficient abordate, în timp ce răspunsul care a ajuns, în cele din urmă, în centrul dezbaterii politice a fost propunerea de a ucide mai mulți urși.

Problema, așadar, nu este că toate soluțiile alternative fuseseră implementate și eșuaseră.

Problema este că multe dintre ele nu au fost niciodată implementate.

15. Directiva Habitate: un cadru pentru coexistență, nu pentru inacțiune

În dezbaterile publice, Directiva Habitate este adesea prezentată ca un obstacol care împiedică autoritățile să gestioneze conflictele dintre oameni și speciile protejate. În realitate, situația este exact opusă.

Directiva nu interzice acțiunea. Nici nu împiedică intervențiile atunci când siguranța publică este pusă în pericol. Dimpotrivă, **Directiva instituie un cadru juridic menit să asigure că intervențiile letale rămân individualizate, justificate științific și proporționale și că nu devin un substitut pentru măsuri preventive care nu au fost niciodată implementate.**

Ursul brun (*Ursus arctos*) este inclus în Anexa IV a Directivei Habitate și, prin urmare, este supus regimului de protecție strictă prevăzut de articolul 12.

Directiva 92/43/CEE:

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:31992L0043>

Articolul 12 interzice, printre altele, uciderea deliberată și perturbarea deliberată a speciilor protejate. În același timp, articolul 16 permite în mod expres derogări de la acest regim de protecție, inclusiv din motive de siguranță publică și pentru prevenirea unor daune importante.

Prin urmare, protecția strictă nu înseamnă protecție absolută. Ea înseamnă că intervențiile care afectează speciile protejate trebuie să îndeplinească anumite condiții și să rămână măsuri excepționale.

Protecția strictă și derogările formează un sistem coerent

Curtea de Justiție a Uniunii Europene a subliniat în repetate rânduri că articolele 12 și 16 ale Directivei fac parte dintr-un sistem coerent și integrat.

În cauza Comisia împotriva Regatului Unit (C-6/04), Curtea a reținut că articolele 12, 13 și 16 formează împreună un ansamblu coerent de norme destinat să asigure protecția populațiilor speciilor vizate.

Cauza C-6/04:

<https://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?num=C-6/04>

Acest aspect este important deoarece arată că articolul 16 nu a fost conceput niciodată pentru a funcționa ca un sistem autonom de gestionare a faunei sălbatice.

Derogările reprezintă excepții în cadrul unui sistem mai larg de protecție strictă.

Prin urmare, **Directiva nu opune conservarea gestionării conflictelor. Ea le integrează.**

Prevenția face parte din sistemul de protecție

Curtea a arătat, de asemenea, că protecția strictă presupune mai mult decât simpla interzicere a uciderii deliberate a speciilor protejate.

În cauza Comisia împotriva Poloniei (C-441/17), Curtea a statuat că statele membre au obligația de a adopta măsuri preventive coerente și coordonate, capabile să evite în mod eficient uciderea sau perturbarea deliberată a speciilor protejate.

Cauza C-441/17:

<https://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?num=C-441/17>

Prin urmare, logica Directivei nu se limitează la reacția după producerea conflictelor. **Prevenția însăși face parte din sistemul de protecție.**

Acest principiu este deosebit de relevant în contextul României.

Așa cum am arătat în secțiunile anterioare, până în anul 2026 multe dintre măsurile preventive recomandate în mod repetat de oamenii de știință și de specialiștii în conservare rămăseseră neimplementate.

Centrul de reabilitare destinat urșilor habituați nu fusese finalizat, infrastructura preventivă fusese implementată neuniform, iar numeroasele presiuni antropice exercitate în interiorul habitatelor ursului nu fuseseră niciodată evaluate în mod riguros.

Departele de a reprezenta un obstacol birocratic, Directiva obligă autoritățile să implementeze acești factori înainte de a recurge la măsuri letale.

Derogările trebuie interpretate în mod strict

Curtea a statuat în mod constant că articolul 16 reprezintă o excepție de la sistemul de protecție strictă și, prin urmare, trebuie interpretat în mod restrictiv.

Acest principiu a fost reafirmat în cauza Luonnonsuojeluyhdistys Tapiola (C-674/17), o hotărâre referitoare la carnivorele mari.

Cauza C-674/17:

<https://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?num=C-674/17>

Potrivit Curții, revine autorității competente obligația de a demonstra că sunt îndeplinite condițiile necesare pentru acordarea derogărilor.

Curtea a arătat că această evaluare trebuie să se bazeze pe:

„cele mai bune cunoștințe științifice și tehnice relevante disponibile”.

Hotărârea a subliniat, de asemenea, că sarcina probei revine autorităților și că derogările nu pot fi justificate prin presupuneri generale sau prin obiective politice formulate în termeni largi.

Dimpotrivă, ele necesită o demonstrație riguroasă, bazată pe dovezi.

Trei condiții evidențiate în mod constant de Curte

Jurisprudența Curții de Justiție și textul articolului 16 evidențiază trei cerințe fundamentale.

- Un obiectiv specific și legitim

Derogările nu se pot întemeia pe noțiuni vagi privind gestionarea faunei sălbatice sau pe presupuneri generalizate.

Ele trebuie să urmărească unul dintre obiectivele specifice prevăzute de articolul 16.

Această cerință garantează că intervențiile sunt legate de riscuri concrete, și nu de obiective abstracte privind dimensiunea populației.

În cauza C-342/05, Curtea a subliniat că derogările trebuie interpretate în mod restrictiv și aplicate într-o manieră precisă și limitată.

Cauza C-342/05:

<https://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?num=C-342/05>

Această abordare este dificil de conciliat cu mecanisme bazate pe cote prestabilite, aplicate colectiv și independent de circumstanțele fiecărui animal.

- Lipsa unei alternative satisfăcătoare

Articolul 16 prevede în mod expres că măsurile letale pot fi utilizate numai în lipsa unei alternative satisfăcătoare.

Această cerință se află în centrul filosofiei Directivei.

Ghidul Comisiei Europene privind aplicarea articolelor 12 și 16 explică faptul că derogările sunt posibile numai atunci când nu există soluții alternative.

Ghidul Comisiei Europene:

[https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=PI_COM:C\(2021\)7301](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=PI_COM:C(2021)7301)

În practică, aceasta înseamnă că autoritățile trebuie să ia în considerare și, atunci când este cazul, să implementeze mai întâi măsuri preventive precum:

- gestionarea surselor antropice de hrană;
- containere rezistente la urși;
- garduri electrice;
- îmbunătățirea sistemelor de intervenție;
- relocarea;
- informarea și educarea publicului;
- alte măsuri non-letale.

- **Menținerea unei stări de conservare favorabile**

Articolul 16 impune, de asemenea, ca derogările să nu afecteze menținerea populațiilor într-o stare de conservare favorabilă.

Această evaluare nu poate fi redusă la simpla existență a unei estimări naționale a populației.

Potrivit articolului 1 litera (i) din Directivă, **starea de conservare depinde de o gamă largă de factori care influențează specia, inclusiv viabilitatea sa pe termen lung și menținerea unui habitat suficient.**

Prin urmare, starea de conservare presupune mult mai mult decât o simplă estimare numerică. Ea include, de asemenea, calitatea habitatului, distribuția speciei și condițiile ecologice necesare pentru a asigura persistența pe termen lung a populațiilor.

Directiva nu ignoră conflictele

În cauza C-88/19, Alianța pentru Combaterea Abuzurilor, Curtea a clarificat că regimul de protecție strictă continuă să se aplice chiar și atunci când animalele protejate pătrund în zone locuite de oameni.

Cauza C-88/19:

<https://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?num=C-88/19>

În mod important, hotărârea nu sugerează că autoritățile ar fi lipsite de instrumente în astfel de situații. Dimpotrivă. Curtea a confirmat că articolul 16 oferă mecanismul juridic prin care statele membre pot interveni atunci când sunt îndeplinite condițiile necesare.

Prin urmare, Directiva nu ignoră siguranța publică.

Și nici nu împiedică intervențiile împotriva animalelor periculoase.

Dimpotrivă, ea garantează că astfel de intervenții rămân justificate din punct de vedere legal și fundamentate științific.

Instrumentele juridice existente permit intervențiile

Este important de subliniat că cadrul juridic aplicabil ursului brun în România nu lasă autoritățile fără instrumente pentru gestionarea situațiilor conflictuale.

Însăși Directiva Habitate, prin articolul 16, permite derogări de la regimul de protecție strictă atunci când acestea sunt necesare.

Aceste dispoziții se regăsesc în dreptul român prin Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale și a florei și faunei sălbatice, actul normativ prin care Directiva Habitate a fost transpusă în legislația națională.

O.U.G. nr. 57/2007:

<https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/83289>

În plus, Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 81/2021 a instituit un mecanism specific de intervenție pentru urșii care pun în pericol oamenii și bunurile acestora.

O.U.G. nr. 81/2021:

<https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/309402>

Această ordonanță permite, de asemenea, comitetelor locale de intervenție, aflate sub autoritatea primarilor și cu participarea poliției, jandarmeriei, autorităților sanitar-veterinare și reprezentanților gestionarilor fondurilor cinegetice, să acționeze în situații de urgență.

În plus, există deja proceduri distincte de derogare aprobate de Ministerul Mediului.

Prin urmare, autoritățile române dispun deja de două mecanisme legale distincte capabile să permită intervenții, inclusiv intervenții letale atunci când acestea sunt necesare.

Cu alte cuvinte, dezbateră nu privește posibilitatea eliminării urșilor periculoși. Aceștia pot fi eliminați.

Și nici posibilitatea autorităților de a interveni pentru protejarea vieții și a bunurilor. Acestea pot interveni.

Adevărata întrebare este alta: dacă existența unor situații conflictuale care implică un număr redus de urși justifică adoptarea unei legislații care permite vânătorilor să ucidă până la 859 de urși pe an, dintre care majoritatea nu au fost niciodată implicați în conflicte și trăiesc în habitatele lor naturale.

Această distincție se află în centrul filosofiei care stă la baza Directivei Habitate.

Scopul protecției stricte nu este de a împiedica intervențiile împotriva animalelor periculoase. Scopul său este de a împiedica transformarea unor intervenții excepționale într-un sistem generalizat de vânătoare aplicat unei specii strict protejate.

Astfel de sisteme riscă să modifice structura populației și să elimine indivizi care joacă un rol important în transmiterea caracterelor genetice și în funcționarea pe termen lung a populațiilor.

În ultimă instanță, Directiva urmărește să garanteze că politicile de conservare nu sunt determinate de vânătoare sau de valoarea trofeelor, ci de necesitate, proporționalitate și cele mai bune dovezi științifice disponibile.

Privită din această perspectivă, **finalitatea Directivei Habitate nu este aceea de a proteja animalele periculoase împotriva unor intervenții justificate.**

Directiva urmărește să garanteze că uciderea animalelor strict protejate rămâne excepția, și nu devine un substitut pentru măsuri care nu au fost niciodată implementate pe deplin sau un mecanism prin care animale sănătoase, care trăiesc în habitatele lor naturale, sunt transformate în trofee de vânatoare.

16. Opinia publică, coexistența cu ursul brun și consensul ascuns

Sondajele recente și inițiativele civice oferă oportunitatea de a înțelege mai bine **modul în care românii percep fauna sălbatică și coexistența dintre oameni și marile carnivore.**

Privite împreună, acestea indică un sprijin larg pentru prevenție, educație și coexistență, precum și o opoziție semnificativă față de vânatoarea de trofee.

Aceste rezultate sunt cu atât mai remarcabile cu cât ele reflectă îndeaproape multe dintre concluziile desprinse din studiile științifice și din opiniile specialiștilor în conservare prezentate în capitolele anterioare.

Aproape 85.000 de semnături împotriva vânătorii de trofee

Una dintre cele mai vizibile expresii ale opoziției publice față de vânatoarea de trofee a fost petiția lansată de Agent Green pe platforma Declic, prin care se solicita încetarea vânătorii de trofee la ursul brun.

Declic:

<https://campaniamea.declic.ro/petitions/stop-vanatorii-de-trofee>

Până în anul 2026, petiția strânsese aproape 85.000 de semnături.

Amploarea acestei mobilizări este remarcabilă. Ea arată că opoziția față de vânatoarea de trofee depășește cu mult organizațiile de conservare și reflectă preocupări împărtășite de un număr semnificativ de cetățeni.

Românii aleg coexistența - rezultatele cercetării

În anul 2025, compania românească de cercetare DataDiggers a realizat un sondaj reprezentativ la nivel național, la care au participat 1.000 de respondenți. Rezultatele oferă o perspectivă asupra modului în care românii percep urșii, lupii și coexistența cu fauna sălbatică.

Raport complet:

https://cdn.prod.website-files.com/6708c48d59f9d9b03fa25bf1/681b4d6d95df79b20cf12152_Studiu%20DataDiggers%202025%20-%20Cum%20s%C4%83%20convie%C8%9Buum%20cu%20animalele%20s%C4%83lbatice.pdf

Rezumat:

<https://www.datadiggers-mr.com/in-the-news/romanians-favor-coexistence-with-wildlife-datadiggers-survey-shows>

Rezultatele conturează o imagine semnificativ diferită de ideea potrivit căreia coexistența cu fauna sălbatică ar fi incompatibilă cu siguranța publică.

Aproape nouă din zece respondenți au considerat animalele sălbatice importante pentru ecosisteme și și-au exprimat sprijinul pentru coexistență, mai degrabă decât pentru confruntare.

Măsurile preventive, protecția habitatelor și educația ecologică au beneficiat de o susținerea puternică, indicând o preferință larg răspândită pentru abordări bazate pe coexistență în gestionarea interacțiunilor dintre oameni și fauna sălbatică.

În schimb, susținerea pentru măsurile letale s-a dovedit a fi remarcabil de redusă.

Respondenții au demonstrat, de asemenea, o înțelegere relativ bună a comportamentului adecvat în cazul întâlnirilor cu animale sălbatice. De exemplu, 53% au declarat că s-ar retrage în liniște în cazul întâlnirii cu o ursoaică însoțită de pui, o reacție care corespunde în mare măsură recomandărilor specialiștilor.

Mai multe publicații care au prezentat studiul au evidențiat o altă concluzie importantă: românii susțin în mod covârșitor coexistența, prevenția și comportamentul responsabil.

FarAway:

<https://www.faraway.ro/coexistenta-cu-fauna-salbatica-romanii-spun-nu-conflictului-da-preventiei-si-educatiei/>

Libertatea:

<https://www.libertatea.ro/stiri/studiu-cum-sa-convietuim-cu-animalele-salbatic-ce-spun-romanii-despre-interactiunea-cu-ursii-5468558>

Comentând rezultatele, Liviu Micu, Research & Insights Manager în cadrul DataDiggers, a declarat:

„Aceste sondaje arată că românii nu caută conflictul cu fauna sălbatică. Ei apreciază coexistența și au încredere că specialiștii îi pot ghida către soluții responsabile. Este încurajator să vedem că publicul înțelege rolul educației, al comunicării echilibrate și al protecției habitatelor.”

Frica este adesea mediată, nu experimentată în mod direct

O concluzie interesantă a sondajului privește modul în care se formează percepțiile asupra riscului.

Rezultatele sugerează că percepțiile asupra faunei sălbatice și sentimentele de teamă sunt modelate nu doar de experiențele directe, ci și de expunerea repetată la informațiile transmise prin televiziune, site-uri de știri, rețele sociale și sisteme de avertizare de urgență, precum **RO-ALERT**.

În România, sistemul **RO-ALERT** transmite notificări de urgență direct pe telefoanele mobile pentru a avertiza populația cu privire la pericole iminente. Deși aceste alerte îndeplinesc un rol important în protejarea siguranței publice, **expunerea repetată la astfel de mesaje, combinată cu acoperirea mediatică intensă și cu răspândirea rapidă a informațiilor prin intermediul rețelelor sociale, poate amplifica percepția riscului dincolo de experiența directă a indivizilor.**

Rezultatele sugerează că percepțiile asupra riscului sunt influențate într-o măsură mai mare de expunerea repetată la știri, conținut distribuit pe rețelele sociale și avertizări de urgență, decât de întâlnirile directe cu urșii.

În consecință, mediul informațional devine el însuși un factor major în modelarea atitudinilor publice față de ursul brun.

În acest sens, modul în care sunt comunicate interacțiunile dintre oameni și urși poate influența opinia publică aproape la fel de profund precum conflictele în sine.

Un consens mai larg decât pare la prima vedere

Aceste rezultate sugerează că sprijinul pentru coexistență și preocuparea pentru siguranța publică nu se exclud reciproc.

Măsurile de prevenție, protecția habitatelor și educația ecologică au beneficiat de un sprijin puternic, indicând o preferință larg răspândită pentru abordări bazate pe coexistență în gestionarea interacțiunilor dintre oameni și fauna sălbatică. În schimb, sprijinul pentru abordările letale s-a dovedit a fi remarcabil de redus.

Aceste rezultate sunt, de asemenea, în concordanță cu cele aproape 85.000 de semnături strânse în sprijinul încetării vânătorii de trofee la ursul brun în România.

Privite împreună, rezultatele sondajului și mobilizarea civică împotriva vânătorii de trofee sugerează că o parte semnificativă a societății românești face distincția între gestionarea conflictelor și vânătoarea de trofee și nu consideră că aceasta din urmă reprezintă un răspuns adecvat la interacțiunile dintre oameni și urși.

17. Campania politică împotriva ursului

În ultimii ani, în România s-a conturat o narațiune politică remarcabil de consecventă privind ursul brun.

În centrul acestei narațiuni s-au aflat figuri importante ale Uniunii Democrate Maghiare din România (UDMR/RMDSZ), în special fostul ministru al Mediului și actualul viceprim-ministru Tanczos Barna, precum și Csaba Borboly. În timp, acestora li s-au alăturat politicieni din întregul spectru politic, asociații de vânătoare, susținători ai vânătorii de trofee și alți actori cu interese în acest domeniu, care au transformat tot mai mult subiectul ursului într-o temă politică de prim-plan.

De-a lungul anilor, soluțiile promovate în mod repetat de acești actori politici au rămas remarcabil de similare. Ori de câte ori au existat conflictele, răspunsul propus a fost, în esență, același: trebuie uciși mai mulți urși.

Acest mesaj a rămas surprinzător de constant, în pofida evoluției cadrului legislativ, a existenței unor noi mecanisme de intervenție, a realizării studiului genetic și a recomandărilor formulate în mod repetat de oamenii de știință și de organizațiile de conservare.

Tánczos Barna

În calitate de ministru al Mediului, Tánczos Barna a promovat O.U.G. nr. 81/2021, care a instituit un mecanism gradual de intervenție, permițând autorităților să alunge, să relocheze sau să elimine urșii periculoși. Mecanismul în sine oferea deja instrumente legale care permiteau autorităților locale să intervină rapid.

În același timp, cei doi ani și jumătate petrecuți la conducerea Ministerului Mediului au reprezentat o oportunitate de a consolida măsurile preventive și de a aborda unele dintre cauzele esențiale ale conflictelor dintre oameni și urși.

Aceasta presupunea îmbunătățirea gestionării deșeurilor, extinderea utilizării gardurilor electrice, creșterea numărului de containere rezistente la urși, accelerarea finalizării centrului de reabilitare destinat urșilor habitați, consolidarea programelor de educație și conștientizare, sprijinirea inițiativelor locale de prevenție și promovarea măsurilor de coexistență recomandate deja de specialiști și organizațiile de conservare.

Cu toate acestea, multe dintre aceste măsuri au rămas neimplementate.

În mod paradoxal, în timp ce mai multe dintre măsurile capabile să reducă conflictele au rămas insuficient dezvoltate pe durata mandatului său, dezbaterile s-a deplasat tot mai mult de la măsuri non-letale de prevenție la uciderea unui număr tot mai mare de urși.

În loc să fie asociat cu o strategie cuprinzătoare de coexistență, fostul ministru al Mediului Tánczos Barna a devenit unul dintre cei mai proeminenți susținători politici ai majorării cotelor de vânătoare și, în cele din urmă, al slăbirii nivelului de protecție acordat speciei la nivel european.

Această linie de argumentație a culminat cu legea adoptată de Parlamentul României în anul 2026, care urmărea dublarea cotei anuale de vânătoare de la 426 la 859 de urși. **Tánczos Barna s-a numărat printre principalii susținători ai acesteia.**

Cu mult înaintea celor mai recente dezbateri, **Csaba Borboly** se afirmase deja drept una dintre cele mai persistente voci politice care pledau pentru uciderea unui număr mare de urși și pentru contestarea cadrului juridic european care protejează specia.

The Guardian:

<https://www.theguardian.com/environment/2014/oct/16/romanian-politician-calls-for-the-army-to-help-control-bear-population>

În deceniul care a urmat, iar ulterior împreună cu Tanczos Barna, acesta a prezentat constant dimensiunea populației de urs drept principala explicație a conflictelor și a promovat vânătoria drept principala soluție. În tot acest timp, măsurilor de coexistență recomandate de specialiști li s-a acordat o atenție considerabil mai redusă.

Continuitatea acestor mesaje pe parcursul a mai bine de un deceniu sugerează că ele au reprezentat mai mult decât simple reacții la incidente izolate.

Mai degrabă, ele au reflectat o campanie politică de lungă durată, centrată pe uciderea unui număr tot mai mare de urși și, în cele din urmă, pe slăbirea protecției juridice de care specia a beneficiat timp de decenii.

Campania politică privind problema ursului s-a desfășurat și pe fondul unor interese economice semnificative asociate vânătorii de trofee. România găzduiește unele dintre cele mai valoroase trofee de urs brun din lume.

Investigațiile realizate de RISE Project și PressOne au dezvăluit existența unei industrii a vânătorii de trofee și au evidențiat rolul central jucat de figuri importante ale lumii cinegetice, precum Arpad Sarkany.

RISE Project:

<https://www.riseproject.ro/in-barlogul-vanatorilor-de-ursi/>

PressOne:

<https://pressone.ro/vanatorul-alfa-din-padurile-romaniei>

În anul 2026, ProTV relatează că **mai mult de jumătate dintre urșii împușcați în baza noii legislații ar fi fost eligibili pentru medalii de aur conform standardelor internaționale de evaluare a trofeelor.**

ProTV:

<https://stirileprotv.ro/stiri/actualitate/vanatorii-profită-de-legea-impuscării-ursilor-jumatate-din-animalele-ucise-ar-putea-castiga-medalii-de-aur-la-expozitii.html>

Prin urmare, dezbaterea privind gestionarea ursului nu poate fi înțeleasă neapărat prin prisma siguranței publice.

Interesele economice asociate vânătorii de trofee au făcut parte din contextul mai larg al acestei dezbateri:

<https://www.bookyourhunt.com/en/brown-bear-hunting-in-romania?sort=Popular>

O altă caracteristică remarcabilă a discursului politic a fost transformarea treptată a unor incidente care implicau anumiți urși într-un conflict cu specia însăși.

Ca urmare, atenția publică și politică s-a îndepărtat tot mai mult de cauzele profunde ale conflictelor dintre oameni și urși - inclusiv sursele antropice de hrană, gestionarea deficitară a deșeurilor, infrastructura preventivă, gardurile electrice, centrele de reabilitare, perturbarea habitatelor, presiunea cinegetică și alte forme de presiune generate de activitățile umane - în timp

ce dezbateră publică a ajuns să fie dominată tot mai mult de afirmații privind suprapopularea ursului și de apeluri la majorarea cotelor de vânatoare.

Pe măsură ce presiunea politică s-a intensificat, și reflectarea mediatică a subiectului s-a concentrat tot mai mult asupra pericolului, atacurilor și fricii, contribuind la apariția unui climat în care incidente izolate implicând anumiți urși au fost folosite din ce în ce mai frecvent pentru a prezenta specia în ansamblu drept o amenințare.

19. Fabricarea fricii: narațiunile mediatice și presiunea politică

Așa cum am arătat în secțiunile precedente, sondajele realizate de DataDiggers în anul 2025 au concluzionat că relația de coexistență cu fauna sălbatică depinde nu doar de măsurile preventive și de educație, ci și de o reflectare mediatică echilibrată și de utilizarea responsabilă a sistemului de avertizare RO-ALERT.

Aceste concluzii importante deoarece arată că percepțiile oamenilor sunt modelate mai puțin de întâlnirile directe cu fauna sălbatică și mai mult de ceea ce văd, aud și experimentează în mod repetat prin intermediul televiziunii, al site-urilor de știri, al rețelelor sociale și al sistemelor de avertizare de urgență.

Această observație devine deosebit de relevantă atunci când analizăm evoluția narațiunilor mediatice privind ursul brun în România.

Limbajul fricii

Pe parcursul anului 2026, relatările despre urși au recurs din ce în ce mai mult la un **vocabular dominat de frică**.

Pe măsură ce agenda politică și presiunea privind vânatoarea ursului brun s-au intensificat, reflectarea mediatică s-a concentrat tot mai mult asupra pericolului, atacurilor și situațiilor de urgență. **Expresii precum „localnici terorizați”, „zile de teroare”, „comunități care trăiesc în frică”, „panică”, „oameni care se tem să mai iasă din case”, precum și formulări care sugerau că oamenii se află „sub asediu” sau că situația a devenit „scăpată de sub control” au apărut în mod repetat în presa locală și națională.**

În numeroase cazuri, **informațiile preliminare și presupunerile au fost prezentate înainte de finalizarea investigațiilor**, în timp ce incertitudinile privind anumite evenimente au beneficiat de o atenție considerabil mai redusă decât relatările inițiale.

Circulația repetată a conținutului alarmist prin intermediul televiziunilor, al presei online și al rețelelor sociale a contribuit la crearea unei stări permanente de urgență.

Chiar și simpla observare a unui urs a devenit tot mai frecvent subiect de breaking news, contribuind la crearea unui climat de urgență permanentă și de anxietate colectivă, în care interacțiunile cu urși au început să fie percepute tot mai mult ca manifestări ale unei crize

în continuă agravare și aparent scăpate de sub control, în pofida faptului că populațiile de urși și comunitățile umane coexistă de decenii în numeroase regiuni din România.

Exemplele sunt numeroase.

În mai 2026, Observator News relatează că locuitorii unui sat de lângă Cluj-Napoca erau „terorizați de un urs”.

<https://observatornews.ro/eveniment/localnicii-dintrun-sat-de-langa-clujnapoca-terorizati-de-un-urs-se-tem-sa-iasa-din-case-654935.html>

Un alt material se referea la situația din județul Mureș sub titlul:

„Localnicii unui sat din Mureș sunt terorizați de un urs”

<https://stirileprotv.ro/divers/localnicii-unui-sat-din-mures-sunt-terorizati-de-urs-salbaticiunea-nu-se-mai-sperie-de-nimic-asa-mi-e-de-teama.html>

În mod similar, publicația de limbă maghiară Székelyhon vorbea despre:

„Ursul care îi ținea pe oameni în frică”

<https://szekelyhon.ro/aktualis/kilottek-az-embereket-feleleben-tarto-mehkaptarakat-osszetor-medvet-farcadon>

Alte relatări descriau comunități aflate „sub teroare”, în timp ce Cluj Teams afirma că „urșii au preluat controlul asupra județului Cluj” și că situația devenea „scăpată de sub control”.

<https://clujteams.ro/locale/ursii-au-preluat-controlul-asupra-judetului-cluj-383-de-exemplare-si-tot-mai-multe-atacuri-autoritatile-admit-ca-situatia-devine-incontrolabila/>

ePitești se referea la localități în care:

„Urșii bagă teroarea în oameni!”

<https://epitesti.ro/evenimente/arges-ursii-baga-teroarea-in-oameni-localitati-sub-alerta>

Turda News prezenta apariția unei ursoaice cu pui în termeni de panică, anunțând:

„PANICĂ ÎN BURU! O ursoaică cu pui a spulberat liniștea unei localități din județul Cluj.”

<https://turdanews.net/panica-in-buru-o-ursoaica-cu-pui-a-atacat-linistea-localitatii-din-cluj-un-pui-s-a-pierdut-iar-oamenii-filmeaza-de-la-ferestre-vin-incontinuu-de-doua-zile/>

Într-un alt caz, Jurnalul de Argeș prezenta o întâlnire cu un urs sub titlul:

„Panică în pădure. A văzut ursul, iar jandarmii au sărit s-o salveze.”

<https://jurnaluldearges.ro/video-panica-in-padure-a-vazut-ursul-iar-jandarmii-au-sarit-s-o-salveze-452294/>

Efectul acestui limaj este notabil. Conflictele care implică anumite animale sunt transformate treptat în percepția unei amenințări generalizate asociate speciei în ansamblu.

Privite împreună și amplificate zi de zi prin televiziuni, presa online și rețelele sociale, astfel de titluri contribuie la construirea unei narațiuni centrate pe pericol, panică și o stare permanentă de urgență, capabilă să amplifice anxietatea și percepțiile cronice de risc.

Multiplicarea fricii

Utilizarea notificărilor **RO-ALERT** a jucat, la rândul său, un rol important în modelarea percepției publice.

RO-ALERT este sistemul de avertizare de urgență al României, conceput pentru a alerta populația prin mesaje transmise pe telefoanele mobile cu privire la pericole iminente și situații de urgență. Un număr mare de cetățeni pot primi un mesaj RO-ALERT atunci când un urs este observat într-o anumită zonă, chiar și în absența unui pericol iminent.

Prin impactul său puternic, sistemul necesită o utilizare responsabilă și proporțională. În caz contrar, există riscul ca avertizările destinate unor amenințări cu adevărat iminente să se transforme treptat în instrumente care contribuie la amplificarea fricii.

În practică, același eveniment este adesea amplificat prin multiple canale.

După transmiterea unui mesaj RO-ALERT, site-urile de știri publică frecvent articole bazate pe alertă, paginile de Facebook redistribuie informația, grupurile locale o propagă mai departe, iar utilizatorii continuă să o distribuie.

În multe cazuri, capturile de ecran RO-ALERT devin ele însele subiecte de știri sau articole de presă.

De exemplu:

<https://www.radiobrasovfm.ro/stiri-din-brasov/ro-alert-privind-aparitia-unui-urs-in-municipiul-brasov-id215687.html>

<https://www.radiobrasovfm.ro/stiri-din-brasov/ro-alert-urs-pe-aleea-tiberiu-brediceanu-id215728.html>

<https://www.radiobrasovfm.ro/stiri-din-brasov/urs-semnalat-pe-o-strada-din-brasov-id215961.html>

<https://www.radiobrasovfm.ro/stiri-din-brasov/a-fost-semnalata-prezenta-unui-urs-in-harman-id216619.html>

<https://epitesti.ro/stiri/arges-s-a-emis-ro-alert-urs-acum-langa-o-institutie-importanta>

Exemple similare:

„Încă un RO-ALERT: urs printre oameni”

<https://epitesti.ro/evenimente/s-a-emis-inca-un-ro-alert-urs-printre-oameni-acum-intr-o-localitate-din-arges>

„Urs lângă casele oamenilor”

<https://epitesti.ro/evenimente/alerta-in-arges-urs-acum-langa-casele-oamenilor>

„RO-ALERT: urs lângă o instituție importantă”

și:

„Urșii bagă teroarea în oameni”

<https://epitesti.ro/evenimente/arges-ursii-baga-teroarea-in-oameni-localitati-sub-alerta>

În alte cazuri, au fost adăugate noi straturi de intensitate emoțională.

DC News relatează despre prezența unui urs în apropierea Școlii de Poliție din Câmpina sub titlul:

„Ursul a dat iama la Școala de Poliție. S-a emis mesaj RO-ALERT.”

https://www.dcnews.ro/ursul-a-dat-iama-la-scoala-de-politie-din-campina-s-a-dat-mesaj-ro-alert_1056312.html

Multe dintre aceste articole au fost ulterior redistribuite pe rețelele sociale, unde conținutul sau capturile de ecran ale mesajelor RO-ALERT au devenit ele însele postări, generând sute de comentarii și reacții.

Ca urmare, aceeași eveniment poate fi experimentat de mai multe ori: mai întâi prin notificarea RO-ALERT, apoi prin articolele de presă, postările din rețelele sociale, capturile de ecran ale alertei și redistribuirile repetate.

Fiecare expunere suplimentară întărește percepțiile de pericol și contribuie la acumularea unei stări permanente de risc.

Acest fenomen ilustrează de ce studiul DataDiggers a identificat atât reflectarea mediatică echilibrată, cât și utilizarea responsabilă a sistemului RO-ALERT printre elementele necesare pentru favorizarea coexistenței dintre oameni și fauna sălbatică.

Amplificarea fricii nu se limitează la limbaj

Articolele despre urși sunt adesea ilustrate cu fotografii dramatice, care prezintă animale ridicate pe labele din spate, cu dinții la vedere sau în posturi aparent agresive, chiar și atunci când imaginile sunt fotografii de arhivă sau nu au nicio legătură cu evenimentul relatat.

Aceeași tendință a devenit tot mai vizibilă pe rețelele sociale.

În unele cazuri, imagini filmate în pădure sau în habitatul natural al ursului sunt prezentate drept amenințări iminente pentru comunitățile din apropiere. În alte situații, inteligența artificială este utilizată pentru a genera scene dramatice de conflict, iar imaginile alarmante sunt asociate cu mesaje RO-ALERT și titluri menite să inducă teamă.

Mai multe exemple ilustrează acest fenomen.

De exemplu, o pagină de Facebook a utilizat în mod repetat imagini generate cu ajutorul inteligenței artificiale și scene de conflict asociate cu mesaje RO-ALERT și cu un limbaj bazat pe frică:

https://web.facebook.com/permalink.php?story_fbid=pfbid023cAep2NqA9f9Hr5oKwKJaLkE4A5PrYj4F7gdxTVAh6y7BfFxobLWehHo4B8XzzbCl&id=61561141074970

https://web.facebook.com/permalink.php?story_fbid=pfbid02Ww8hTLqzaqDCvoL5oHBg2hqWM5jLNGtWayDvEcrSLv9ie3itXigLmJVQSAoAQjJol&id=61561141074970

https://web.facebook.com/permalink.php?story_fbid=pfbid02MHKcKzo45nhQoTUdBD8cPXFiwTfPmSWHQaRz83f4XMhHrPnqaTuLXxXdnj1yZVfsl&id=61561141074970

https://web.facebook.com/permalink.php?story_fbid=pfbid0TCMRVWed3SKxMR2JnuoJFTP5h9cZjT44W6dYET4PVNqgi1Kxuu5orVx9gTNpSVs5l&id=61561141074970

În alte cazuri, situații fără legătură cu România sau provenite din alte țări au fost combinate cu narațiuni locale și cu un limbaj puternic emoțional:

https://web.facebook.com/permalink.php?story_fbid=pfbid0vpTuoQZJPNcQfoiB2SjG8o8eYPy4Tt5mXDuBb8ybFj4cfYnw7wZfq6SY9YWLqEeFl&id=61561141074970

Prezentările înșelătoare nu au fost rare.

Monitorul de Suceava a publicat un videoclip însoțit de avertismentul:

„Atenție, prezența urșilor în apropierea gospodăriilor poate duce la evenimente nefericite.”

<https://web.facebook.com/reel/1989137961728766>

Cu toate acestea, imaginile prezentau un urs aflat într-un mediu forestier.

În mod similar, Monitorul de Suceava descria un urs ca aflându-se „lângă case”, deși videoclipul care însoțea materialul arăta animalul în habitatul său natural.

<https://www.facebook.com/reel/2820254708308458>

Mesager24 a prezentat imagini sub titlul:

„VIDEO - Știrea ta: ursul, și prin pădurile din Chiuza!”

<https://www.facebook.com/reel/999929959293205>

La rândul său, Bihor Online relatează că:

„Un urs a fost filmat alergând pe un drum din Bihor.”

<https://web.facebook.com/reel/2008674706707044>

Totuși, imaginile păreau să arate animalul urmărit de un autovehicul pe un drum aflat în apropierea pădurii.

Au existat și cazuri de informații false.

Într-un caz petrecut la Moinești, o presupusă apariție a unui urs s-a dovedit ulterior a fi o farsă creată cu ajutorul inteligenței artificiale.

<https://unupetrotus.ro/moinesti-ursul-de-pe-strada-plopilor-a-fost-o-farsa-creata-cu-inteligenta-artificiala/>

Aceste exemple reprezintă doar o mică parte din volumul mare de conținut similar care a circulat pe site-urile de știri și pe rețelele sociale de-a lungul anului 2026, perioadă în care narațiunile bazate pe frică și reprezentările emoționale ale ursului au devenit tot mai prezente.

Ele arată, de asemenea, că dezinformarea și conținutul generat cu ajutorul inteligenței artificiale au început să pătrundă și în dezbaterile publice privind ursul brun din România, adăugând noi niveluri de complexitate unei discuții deja profund emoționale și polarizate.

Când cauzele sunt trecute în plan secundar

Conflictul în sine beneficiază adesea de o atenție mediatică extinsă, în timp ce comportamentele umane și circumstanțele care au contribuit la producerea acestuia primesc o vizibilitate considerabil mai redusă.

Un exemplu este drumul Transfăgărășan. De ani de zile, specialiștii, organizațiile de mediu și autoritățile publice au avertizat în repetate rânduri că hrănirea ilegală a urșilor de către turiști a contribuit la obișnuirea acestora cu prezența umană și la apariția unor comportamente periculoase.

Cu toate acestea, în unele relatări și publicații, atenția s-a concentrat în principal asupra atacurilor și reacțiilor urșilor, în timp ce rolul comportamentului uman și circumstanțele care au precedat evenimentele au beneficiat de o atenție considerabil mai redusă.

„Incident pe Transfăgărășan: turist bulgar atacat de urs în apropierea Barajului Vidraru. Autoritățile au emis un mesaj RO-ALERT.”

<https://sibiu100.ro/eveniment/incident-pe-transfagarasan-turist-bulgar-atacat-de-urs-langa-barajul-vidraru-autoritatile-au-emis-ro-alert/>

„Turist străin mușcat de un urs în zona Barajului Vidraru.”

<https://incomod-media.ro/2026/05/27/turist-strain-muscat-de-un-urs-in-zona-barajului-vidraru/>

„Alertă pe Transfăgărășan: turist bulgar mușcat de urs.”

<https://www.oradesibiu.ro/2026/05/27/alerta-pe-transfagarasan-turist-bulgar-muscat-de-urs/>

Un dezechilibru similar poate fi observat și în cazul relatărilor privind localitățile vizitate de urși.

De exemplu, materialele de presă care descriau „teroarea” trăită de locuitorii din Bușteni se concentrău în principal asupra fricii și pericolului. În mod interesant, imaginile care însoțeau unele dintre aceste materiale prezentau urși hrănindu-se din containere de deșeuri nesecurizate.

<https://observatornews.ro/eveniment/teroare-continua-in-busteni-un-urs-apare-constant-in-zonele-locuite-oamenii-nu-mai-suna-la-112-pentru-ca-autoritatile-nu-pot-sa-rezolve-problema-586515.html>

În general, o atenție considerabil mai redusă a fost acordată surselor antropice de hrană, hrănirii ilegale, presiunii exercitate de turism, fragmentării habitatelor, practicilor de hrănire suplimentară, infrastructurii preventive, gardurilor electrice și altor factori capabili să influențeze frecvența interacțiunilor dintre oameni și urși.

Acest dezechilibru poate avea consecințe importante.

În momentul în care cauzele primesc mai puțină vizibilitate în cadrul narațiunii, atenția se îndepărtează în mod natural de prevenție și se îndreaptă tot mai mult către ideea că specia însăși reprezintă problema.

Momentul, presiunea mediatică și radicalizarea dezbaterii

Momentul în care a avut loc această amplificare a presiunii mediatică și radicalizarea dezbaterii este, de asemenea, relevant.

La 4 mai 2026, legea adoptată de Parlamentul României prin care cota anuală de vânatoare a ursului urma să crească de la 426 la 859 de exemplare a fost trimisă spre promulgare.

La 21 mai 2026, Președintele României a sesizat Curtea Constituțională, apreciind că legea ridică probleme serioase de constituționalitate și de compatibilitate cu dreptul european.

În săptămânile care au urmat, atenția acordată în mass-media știrilor despre urși s-a intensificat considerabil.

Relatările care puneau accentul pe atacuri, panică, pericol și situații de urgență au ocupat un loc tot mai important în discursul public, în timp ce discuțiile privind măsurile preventive și de coexistență au devenit mult mai puțin vizibile.

Exact în momentul în care constituționalitatea legii de dublare a cotei de vânatoare era contestată, titlurile centrate pe frică și urgență au devenit din ce în ce mai dominante.

Prin amplificarea repetată a unor incidente individuale și prin expunerea constantă la narațiuni alarmiste, prezentarea mediatică a contribuit la crearea unui climat în care cote de vânatoare mai mari și abordări tot mai letale au devenit mai ușor de promovat.

În consecință, dezbaterea s-a îndepărtat treptat de coexistență și prevenție și s-a orientat către extinderea cotelor de vânatoare.

Unul dintre paradoxurile dezbaterii actuale este că, deși numeroși factori care contribuie la conflictele dintre oameni și urși sunt cunoscuți de mult timp, iar măsurile preventive non-letale sunt disponibile, consecințele eșecului autorităților naționale și locale de a implementa aceste soluții sunt acum invocate pentru a legitima cote anuale care permit uciderea a 859 de urși pe an, inclusiv a unor animale care trăiesc în habitatul lor natural și care nu au cauzat vreodată conflicte.

Și mai șocant este faptul că efectele acestor cauze de origine umană, rămase nerezolvate, sunt folosite din ce în ce mai mult pentru a susține apelurile la slăbirea Directivei Habitate, unul dintre pilonii fundamentali ai conservării biodiversității în Europa.

19. Atacul asupra protecției biodiversității europene: când Directiva Habitate devine ținta

După adoptarea de către Parlamentul României a legii care urmărea majorarea cotei anuale de vânatoare de la 426 la 859 de urși și după sesizarea de neconstituționalitate formulată de Președintele României, dezbaterile s-au relansat.

De această dată, ținta a devenit însăși sistemul european de protecție a biodiversității.

În iunie 2026, Tanczos Barna, unul dintre principalii susținători ai legii care urmărea dublarea cotei anuale de vânatoare a ursului și, la acel moment, ministru interimar al Agriculturii, a anunțat că va solicita modificarea legislației europene în vederea diminuării nivelului de protecție acordat ursului brun, folosindu-se astfel de poziția sa temporară pentru a contesta un cadru juridic considerat de mult timp unul dintre pilonii fundamentali ai conservării biodiversității europene.

HotNews:

<https://hotnews.ro/ursul-scos-de-pe-lista-speciilor-protejate-initiativa-vicepremierului-tanczos-de-modificare-a-legislatiei-ue-2270083>

ProTV:

<https://stirileprotv.ro/stiri/actualitate/romania-a-cerut-comisiei-europene-relaxarea-statutului-de-protectie-al-ursului-brun-pe-fondul-atacurilor-tot-mai-dese.html>

Unul dintre marile paradoxuri ale acestei evoluții este că Tanczos Barna a fost anterior ministru al Mediului și s-a aflat, prin urmare, într-o poziție care îi permitea să asigure implementarea multora dintre măsurile preventive recomandate în mod repetat de oamenii de știință și de specialiștii în conservare, însă multe dintre aceste măsuri au rămas neimplementate.

În loc ca această situație să conducă la o accentuare a eforturilor de prevenție, anii care au urmat au fost marcați de încercări tot mai insistente de majorare a cotelor de vânatoare și, în cele din urmă, de tentative de slăbire a cadrului juridic care protejase timp de decenii ursul brun împotriva presiunilor politice, a uciderii pe scară largă și a intereselor asociate vânătorii de trofee.

Atunci când majorarea cotelor a devenit controversată, protecția însăși a devenit următoarea țintă.

Astăzi, în condițiile în care multe dintre măsurile preventive recomandate au rămas neimplementate, Directiva Habitate este cea care ajunge să fie prezentată tot mai des drept problema.

Dacă răspunsul la măsurile de prevenție neimplementate, la lacunele științifice și la presiunile umane tot mai mari nu este corectarea acestor deficiențe, ci slăbirea cadrului juridic însuși, atunci ce mai rămâne, în realitate, din angajamentul Europei față de biodiversitate?

20. Concluzii

România dispune deja de instrumentele legale necesare pentru gestionarea conflictelor cu urșii

Directiva Habitate permite deja derogări pentru motive legate de siguranța publică și de prevenirea unor daune importante.

La nivel național, Ordonanța de Urgență nr. 81/2021 a instituit un cadru de intervenție rapidă care permite autorităților locale să alunge urșii, să îi relocheze și, atunci când este necesar, să îi elimine.

În plus, Ministerul Mediului poate emite derogări individuale pentru eliminarea unor urși specifici, în temeiul cadrului juridic aplicabil speciilor strict protejate.

În consecință, România dispune deja de multiple mecanisme legale capabile să permită gestionarea urșilor periculoși, inclusiv prin măsuri letale atunci când acestea sunt necesare.

Problema nu este absența instrumentelor legale.

Problema este transformarea treptată a unor mecanisme concepute pentru gestionarea unor animale implicate în conflicte într-un sistem care permite vânătoria de trofeu a 859 de urși pe an, dintre care mulți trăiesc în habitatul lor natural și nu au avut conflicte cu oamenii.

Gestionarea urșilor periculoși și extinderea vânătorii de trofee nu reprezintă același lucru.

Incertitudinea științifică a devenit certitudine politică

Dublarea cotei anuale de vânătoria a ursului, de la 426 la 859 de urși pe an, dintre care mulți trăiesc în habitatul lor natural și nu fost implicați în conflicte cu oamenii, a fost prezentată drept o măsură fundamentată științific.

Cu toate acestea, fundamentul științific invocat pentru a justifica cele mai mari cote anuale de vânătoria a ursului din istoria recentă a României este inaccesibil publicului.

Estimarea utilizată pentru a susține dublarea cotelor de vânătoria a fost însoțită de probleme majore de transparență. Informațiile necesare pentru evaluarea independentă a estimării, inclusiv metodologia, seturile de date, metadatele și ipotezele care au stat la baza extrapolării, nu au fost făcute publice.

A fost publicat doar un raport sintetic, iar nici măcar acest document nu a fost asumat formal sau semnat de persoanele care l-au elaborat.

Ca urmare, organizații precum WWF-România au introdus acțiuni în justiție împotriva Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare în Silvicultură „Marin Drăcea” (INCDS), după ce instituția ar fi refuzat să pună la dispoziție documentele și datele care au stat la baza studiului genetic.

Semnele de întrebare privind studiul sunt amplificate și de prezența repetată a anumitor persoane și instituții în zona cercetării, a proiectelor finanțate din fonduri publice, a structurilor consultative și a organizațiilor interesate direct de creșterea cotelor de vânatoare.

Cu ani înainte de legea din 2026, jurnaliștii de investigație din România ridicaseră deja semne de întrebare cu privire la ceea ce PressOne descria drept „triada Ionescu”: Universitatea Transilvania din Brașov, ICAS (actualul Institut Național de Cercetare-Dezvoltare în Silvicultură „Marin Drăcea”, instituția aflată în spatele studiului genetic invocat pentru justificarea dublării cotei de vânatoare) și Fundația Carpathia.

Ovidiu Ionescu, președintele AGVPS (Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România), a apărut alături de ministrul Mediului la prezentarea studiului genetic. Numele său figurează, de asemenea, printre autorii raportului din 2025 privind zonarea managementului speciei urs brun în România.

Atunci când estimări care nu pot fi verificate independent devin fundamentul unor legi care permit uciderea și vânatoarea de trofee a sute de urși, transparența, independența și potențialele conflicte de interese devin chestiuni de interes public.

Incertitudinea științifică a devenit certitudine politică.

Siguranța publică și vânatoarea de trofee nu reprezintă același lucru

Pe parcursul dezbaterii politice, majorarea cotelor de vânatoare a fost prezentată în principal prin prisma siguranței publice și a prevenirii conflictelor.

Urșii periculoși și urșii incluși în cotele anuale de vânatoare destinate vânătorilor nu reprezintă aceeași categorie. Mulți dintre acești urși trăiesc în habitatul lor natural, evită așezările umane și nu au avut conflicte cu oamenii. Cu toate acestea, în cadrul sistemului de cote de vânatoare, astfel de animale pot fi ucise.

Un urs care nu a atacat niciodată pe nimeni și nu a provocat pagube nu poate fi tratat precum un urs care generează conflicte doar pentru că aparține aceleiași specii.

Nicio societate nu încearcă să reducă infracționalitatea prin încarcerarea unui număr mare de persoane care nu au comis nicio infracțiune, în speranța că rata criminalității ar putea astfel să scadă. Politicile publice sunt concepute pentru a răspunde riscurilor reale, nu pentru a acționa împotriva unor indivizi care nu au făcut nimic rău.

Același principiu ar trebui să se aplice și în gestionarea ursului brun.

Introducerea punctajelor CIC în cadrul legislativ dezvăluie și mai clar natura sistemului. Punctajele CIC nu măsoară gradul de periculozitate. Ele măsoară valoarea trofeului.

Prezența pachetelor de vânatoare, inclusiv a unor oferte publicate înainte ca procesul legislativ să fi fost finalizat, arată că această dezbatere nu a privit niciodată exclusiv siguranța publică. Ea a implicat, de asemenea, bani, trofee și accesul vânătorilor la unele dintre cele mai râvnite exemplare de urs brun din Europa.

Investigația Rise Project „În bârlogul vânătorilor de urși”, prezența urșilor din România pe piața internațională a vânătorii de trofee, rolul organizațiilor de vânatoare și valoarea asociată trofeelor mari de urs indică toate aceeași direcție.

Dincolo de limbajul prevenirii și al siguranței publice, România a extins un sistem de vânatoare de trofee a unei specii protejate.

Cauzele conflictelor sunt cunoscute, dar majoritatea soluțiilor au rămas neimplementate

Una dintre concluziile acestei analize este că dezbateră nu s-a deplasat către măsurile letale pentru că măsurile de coexistență ar fi eșuat, ci pentru că multe dintre ele nu au fost niciodată implementate.

De ani de zile, oamenii de știință, specialiștii în conservare și autoritățile publice au identificat principalii factori care contribuie la conflictele dintre oameni și urși: sursele antropice de hrană, gestionarea deficitară a deșeurilor, containerele nesecurizate, fragmentarea habitatelor, drumurile, perturbările provocate de oameni în habitatul ursului, lipsa infrastructurii preventive etc.

Conflictele dintre oameni și urși nu sunt determinate de numărul de urși. Ele sunt influențate în mod semnificativ de activitățile umane și de măsura în care soluțiile preventive sunt implementate.

Cu toate acestea, acești factori de prevenție au beneficiat de o atenție politică mult mai redusă decât cotele de vânatoare.

Containerele rezistente la urși, gardurile electrice, protecția animalelor domestice și a stupinelor, programele de educație și conștientizare, gestionarea adecvată a deșeurilor și controlul surselor antropice de hrană au fost recomandate în mod repetat. Cu toate acestea, majoritatea acestor măsuri au rămas neimplementate.

Centrul de reabilitare destinat urșilor habituați sau celor care nu mai puteau fi eliberați în natură a rămas, la rândul său, nefinalizat, în pofida faptului că a beneficiat de finanțare publică europeană.

În același timp, presiunea exercitată asupra habitatelor ursului a continuat să se intensifice. Activitățile off-road, culesul fructelor de pădure și al ciupercilor, exploatările forestiere, infrastructura turistică și presiunea prin vânatoare au contribuit la creșterea nivelului de perturbare în zonele utilizate de urși. Impactul cumulativ al acestor presiuni nu a fost niciodată evaluat în mod serios înainte ca dezbateră politică să se orienteze către uciderea unui număr mai mare de urși.

Exemplul Băile Tușnad demonstrează de ce prevenția contează. Într-una dintre zonele cel mai frecvent asociate cu interacțiunile dintre oameni și urși, securizarea sistemelor de gestionare a deșeurilor, implicarea comunității și o abordare bazată pe coexistență au fost asociate cu o reducere spectaculoasă a numărului de alerte și incidente.

Problema nu a fost că prevenția a eșuat.

Problema a fost că prevenției nu i-a fost acordată niciodată prioritatea de care s-a bucurat vânătoarea de trofee.

Coexistența cu fauna sălbatică reprezintă o valoare importantă împărtășită de mulți români

Timp de generații, oamenii și marile carnivore au împărțit același peisaj în România. Prezența faunei sălbatice a făcut mult timp parte din patrimoniul natural și cultural al țării.

Datele privind opinia publică, mobilizarea civică și anii de implicare publică sugerează că coexistența cu ursul brun continuă să reprezinte o valoare importantă pentru mulți români.

Studiul DataDiggers a evidențiat un sprijin puternic pentru protejarea habitatelor, educația de mediu și măsurile non-letale de prevenire a conflictelor, indicând o preferință largă pentru abordări bazate pe coexistență în relația dintre oameni și fauna sălbatică.

În schimb, sprijinul pentru soluțiile letale s-a dovedit a fi remarcabil de redus.

Studiul a evidențiat, de asemenea, că coexistența nu depinde doar de comportamentul urșilor, ci și de comportamentul societății în ansamblu. Reflectarea mediatică echilibrată și utilizarea responsabilă a sistemului RO-ALERT au fost identificate printre elementele necesare pentru menținerea coexistenței dintre oameni și urși.

Campaniile publice și petițiile împotriva vânătorii de trofee și în favoarea protejării ursului brun au atras sprijinul unui număr mare de cetățeni. Campania „Stop Trophy Hunting”, lansată pe platforma Declic, a adunat aproximativ 85.000 de semnături, iar încercările ulterioare de extindere a cotelor de vânătoare au generat, la rândul lor, o mobilizare civică susținută în favoarea conservării ursului și a soluțiilor non-letale.

Sprijinul pentru protejarea ursului brun s-a exprimat în numeroase domenii ale societății românești. De-a lungul anilor, oameni de știință, jurnaliști, organizații neguvernamentale, inițiative civice și cetățeni au contribuit la cercetare, dezbateri publice, litigii, campanii de conștientizare și mobilizare civică privind viitorul speciei.

Toate acestea indică existența unei mișcări ample și durabile în favoarea conservării biodiversității, a coexistenței dintre oameni și urși și a metodelor non-letale de prevenire. În același timp, ele reflectă și existența unei opoziții persistente față de extinderea măsurilor letale și a vânătorii de trofee.

Privite împreună, aceste evoluții arată că valorile asociate protejării ursului brun rămân profund înrădăcinate în societatea românească și continuă să modeleze relația pe care mulți români doresc să o păstreze cu natura.

Politica fricii și rolul narațiunilor mediatică

Narațiunile bazate pe frică au devenit una dintre cele mai puternice forțe care au modelat dezbaterile privind ursul brun în România.

Conflictele care implică urși nu sunt un fenomen nou. Timp de generații, comunitățile umane și marile carnivore au împărțit același peisaj. Ceea ce s-a schimbat a fost modul în care aceste conflicte au fost prezentate, amplificate și experimentate în mod repetat de către public.

Pe parcursul anului 2026, prezentarea mediatică s-a bazat tot mai mult pe un limbaj centrat pe panică, teroare, pericol și urgență. Expresii precum „localnici terorizați”, „zile de teroare”, „comunități care trăiesc în frică”, „panică”, „sub asediu” sau formulări care sugerau că situația devenise „scăpată de sub control” au apărut în mod repetat în presa locală și națională.

Prin efectul combinat al notificărilor RO-ALERT, al televiziunilor, al presei online, al rețelelor sociale și al circulației repetate a acelorași evenimente, incidente individuale au devenit tot mai mult parte a unei narațiuni mai ample, centrate pe frică și pe o stare permanentă de urgență.

Un singur eveniment sau o singură notificare RO-ALERT putea fi transformată în multiple experiențe ale aceluiași incident. O alertă devenea un articol. Articolul devenea o postare pe rețelele sociale. Postarea genera comentarii și redistribuiri. Capturile de ecran deveneau știri. Același eveniment era reintrodus în mod repetat în spațiul public, fiecare expunere suplimentară consolidând percepțiile de pericol și contribuind la instalarea unei stări anxietate.

Momentul în care acest proces s-a intensificat este dificil de ignorat. El a coincis cu o perioadă sensibilă din punct de vedere politic, în care legea privind dublarea cotei anuale de vânătoare era contestată de Președintele României în fața Curții Constituționale.

În același timp, discuțiile privind incertitudinile științifice, măsurile preventive și exemplele de coexistență reușită au devenit mai puțin vizibile.

Pe măsură ce narațiunile bazate pe frică s-au intensificat, au crescut și apelurile pentru măsuri imediate. Presiunea mediatică și presiunea politică s-au alimentat reciproc, iar abordările letale au câștigat vizibilitate.

Unul dintre cele mai izbitoare paradoxuri ale acestei dezbateri este că efectele unor eșecuri îndelungate în implementarea măsurilor preventive și în abordarea factorilor de origine umană care contribuie la apariția conflictelor sunt acum invocate pentru a justifica uciderea unui număr și mai mare de urși, inclusiv a unor animale care trăiesc în habitatul lor natural și care nu au avut conflicte cu oamenii.

În acest fel, dezbaterile s-au îndepărtat treptat de prevenție și coexistență și s-au orientat către cote de vânătoare tot mai mari.

Frica a devenit o sursă de presiune politică.

De la urșii implicați în conflicte la un conflict cu specia însăși

O transformare evidențiată de această analiză este trecerea de la conflicte care implică urși individuali care crează probleme la un conflict cu specia însăși.

Logia intervenției este una individualizată. Un anumit urs provoca daune. Un anumit urs ataca animale domestice. Un anumit urs reprezenta un pericol concret. Autoritățile puteau interveni.

Această logică este compatibilă cu Directiva Habitate și cu mecanismele de intervenție de urgență prevăzute de legislația românească.

Cu timpul, însă, dezbaterea s-a îndepărtat treptat de acest cadru. În loc să se pună întrebări precum de ce un anumit urs a intrat într-o localitate, ce surse antropice de hrană erau prezente, ce măsuri preventive lipseau sau cum puteau fi reduse riscurile concrete, discuția s-a concentrat tot mai mult asupra numărului de urși care ar trebui uciși.

Conflictele individuale implicând anumite animale au ajuns să justifice cote anuale care permit uciderea a până la 859 de urși la nivelul întregii țări, inclusiv a unor animale care trăiesc în habitatul lor natural și care nu au avut conflicte cu oamenii.

Treptat, atenția s-a mutat de la indivizii care au generat conflicte către specie în ansamblul ei.

Această transformare este profund îngrijorătoare, deoarece estompează distincția dintre urșii individuali care reprezintă un pericol concret și o specie strict protejată. Odată ce această distincție începe să dispară, fiecare urs riscă să fie perceput ca o potențială problemă, iar existența unei populații de urs brun începe să fie tratată nu ca o responsabilitate de conservare, ci ca o anomalie care trebuie corectată.

Aceasta este logica defectuoasă care a transformat intervențiile punctuale împotriva urșilor problemă în cote anuale de vânatoare de trofee.

Iar cotele anuale de vânatoare, la rândul lor, în atacuri îndreptate împotriva protecției legale a speciei și împotriva biodiversității însăși.

Directiva Habitate nu este problema

Directiva Habitate nu a creat aceste probleme și nici nu a împiedicat rezolvarea lor.

Acest lucru trebuie spus foarte clar. Directiva nu interzice intervențiile atunci când siguranța publică este pusă în pericol. Ea permite derogări. Permite intervenții. Oferă un cadru legal pentru gestionarea situațiilor periculoase, asigurând în același timp că măsurile letale rămân proporționale, justificate științific și legate de obiective concrete.

Legislația românească prevede, de asemenea, mecanisme de intervenție de urgență.

Problema nu a fost niciodată lipsa instrumentelor juridice sau incapacitatea autorităților de a acționa. Problema a fost că multe dintre cauzele care stau la baza conflictelor au rămas insuficient abordate, în timp ce presiunea politică pentru cote de vânatoare tot mai mari a continuat să crească.

A pune responsabilitatea pe seama Directivei Habitate înseamnă a inversa relația dintre cauză și efect.

Directiva nu a lăsat deșeurile nesecurizate. Nu a împiedicat instalarea gardurilor electrice. Nu a întârziat finalizarea centrului de reabilitare. Nu a creat sursele antropice de hrană. Nu i-a încurajat pe turiști să hrănească urșii. Nu a intensificat perturbările din habitatul ursului. Nu a generat lipsa de transparență care a înconjurat studiul genetic.

Acestea sunt eșecuri umane și instituționale.

Transformarea consecințelor lor în argumente împotriva Directivei Habitate înseamnă transformarea eșecurilor administrației în argumente împotriva cadrului juridic conceput pentru a proteja biodiversitatea.

Directiva Habitate nu reprezintă un obstacol în calea coexistenței. Dimpotrivă, ea reprezintă una dintre puținele garanții care împiedică înlocuirea treptată a coexistenței cu vânatoarea de trofee.

Nu este în joc doar viitorul ursului brun, ci viitorul biodiversității Europei

Această analiză nu privește doar urșii bruni din România.

Ea privește modul în care societățile moderne răspund atunci când speciile protejate intră în conflict cu interesele umane, cu eșecurile instituționale și cu presiunile politice.

Ursul brun a devenit centrul unei dezbateri mult mai ample.

Pe de o parte, se află un cadru de conservare construit pe protecție, fundamentare științifică, proporționalitate, prevenție și recunoașterea faptului că biodiversitatea are o valoare care depășește utilitatea imediată pentru oameni.

Pe de altă parte, se află o logică politică și economică în care consecințele unor factori de origine umană rămași nerezolvați sunt utilizate pentru a justifica uciderea unui număr tot mai mare de animale, extinderea vânătorii de trofee și slăbirea garanțiilor juridice create pentru protejarea naturii.

Concluzia este clară.

Multe dintre problemele invocate pentru a justifica majorarea cotelor de vânatoare nu au fost create de Directiva Habitate. Într-o măsură semnificativă, ele au fost rezultatul unor factori de origine umană și al eșecului de a implementa pe deplin măsuri recunoscute de mult timp de oamenii de știință și de specialiștii în conservare.

Cu toate acestea, consecințele acestor eșecuri sunt folosite astăzi nu doar pentru a justifica uciderea unui număr mai mare de urși, inclusiv a unor animale care trăiesc în habitatul lor natural și care nu au avut conflicte cu oamenii, ci și pentru a pune sub semnul întrebării cadrul juridic creat pentru protejarea biodiversității europene.

Acesta este adevăratul pericol.

Dacă cauzele nerezolvate de oameni pot fi transformate într-o justificare pentru extinderea vânătorii de trofee și slăbirea protecției unei specii strict protejate, consecințele pot depăși cazul ursului brun.

Și alte specii protejate se pot confrunta cu presiuni similare.

Și alte reguli de conservare pot fi prezentate drept obstacole.

Și alte eșecuri ale prevenției pot fi transformate în argumente pentru mai puțină protecție.

De aceea, dezbateră privind ursul brun din România este și o dezbateră despre viitorul conservării biodiversității europene.

Europa nu are nevoie de mai puțină protecție pentru biodiversitate.

Are nevoie de mai multă responsabilitate din partea instituțiilor și a societăților care pretind că o gestionează.

Pentru că în cele din urmă, generațiile viitoare ne vor judeca după capacitatea noastră de a păstra patrimoniul natural care ne-a fost încredințat.

Bibliografie

Instrumente juridice europene și internaționale

Directiva Consiliului 92/43/CEE din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică. Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, L 206, 22 iulie 1992. Link:

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:31992L0043>

Comisia Europeană. (2021). Comunicarea Comisiei: Document de ghidare privind protecția strictă a speciilor de animale de interes comunitar în temeiul Directivei Habitate. C(2021) 7301 final. Link:

[https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=PI_COM:C\(2021\)7301](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=PI_COM:C(2021)7301)

Legislație românească și documente legislative

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 81/2021 privind aprobarea metodelor de intervenție imediată pentru prevenirea și combaterea atacurilor exemplarelor de urs brun asupra persoanelor și bunurilor acestora, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative. Link:

<https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/257037>

Legea nr. 242/2024 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 81/2021.

Link: <https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocumentAfis/285830>

Legea Vânătoriei nr. 407/2006. Link: <https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/303208>

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57 din 20 iunie 2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice. Link:

<https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/83289>

Inițiativa legislativă pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 81/2021, înregistrată la Senat sub nr. L43/2026 și la Camera Deputaților sub nr. PL-x 218/2026. Link:

https://www.senat.ro/legis/lista.aspx?nr_cls=L43&an_cls=2026

Administrația Prezidențială a României. (2026). Sesizarea de neconstituționalitate privind legea pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 81/2021. Link:

<https://www.presidency.ro/ro/media/comunicate-de-presa/sesizare-de-neconstituționalitate-asupra-legii-pentru-modificarea-si-completarea-ordonantei-de-urgenta-a-guvernului-nr-81-2021-privind-aprobarea-metodelor-de-interventie-imediate-pentru-prevenirea-si-combaterea-atacurilor-exemplarelor-de-urs-brun-asupra-persoanelor-si-bunurilor-acestora-precum-si-pentru-modificarea-si-completarea-unor-acte-normative>

Jurisprudența CJUE

Court of Justice of the European Union. Case C-6/04, Commission v United Kingdom. Link:

<https://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?num=C-6/04>

Court of Justice of the European Union. Case C-441/17, Commission v Poland. Link:

<https://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?num=C-441/17>

Court of Justice of the European Union. Case C-674/17, Luonnonsuojeluyhdistys Tapiola Pohjois-Savo – Kainuu ry v Risto Mustonen and Others. Link: <https://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?num=C-674/17>

Court of Justice of the European Union. Case C-342/05, Commission v Finland. Link: <https://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?num=C-342/05>

Court of Justice of the European Union. Case C-88/19. Link: <https://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?num=C-88/19>

Rapoarte oficiale și documente tehnice

Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor. (2025). Raportul sintetic al studiului privind analiza probelor genetice. Link: <https://mmediu.ro/storage/2025/12/Raportul-sintetic-al-studiului-privind-analiza-probelor-genetice.pdf>

Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor. (2025). Raportul sintetic al studiului privind zonarea managementului speciei urs brun. Link: <https://mmediu.ro/storage/2025/12/Raportul-sintetic-al-studiului-privind-zonarea-managementului-speciei-urs-brun.pdf>

Literatură științifică, studii, rapoarte

Cîmpoca, A. and Voiculescu, M. (2022). Patterns of human–brown bear conflict in the urban area of Brașov, Romania. Sustainability, 14(13), 7833. Link: <https://www.mdpi.com/2071-1050/14/13/7833>

ResearchGate. Evolutionary and ecological traps for brown bears *Ursus arctos* in human-modified landscapes. Link: https://www.researchgate.net/publication/324253329_Evolutionary_and_ecological_traps_for_brown_bears_Ursus_arctos_in_human-modified_landscapes

Hertel, A. G. et al. Human footprint and forest disturbance reduce space use of brown bears. Global Change Biology. Link: https://epub.ub.uni-muenchen.de/126539/1/Global_Change_Biology_-_2025_-_Hertel_-_Human_Footprint_and_Forest_Disturbance_Reduce_Space_Use_of_Brown_Bears_Ursus_1_.pdf

Hertel, A. G. et al. (2016). Temporal effects of hunting on foraging behavior of an apex predator. Oecologia. Link: <https://link.springer.com/article/10.1007/s00442-016-3600-7>

Scientific article available through PubMed Central concerning human disturbance and wildlife responses. Link: <https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC10909462/>

ResearchGate. Trends in the evolution of harvesting of non-wood forest products in Romania. Link: https://www.researchgate.net/publication/329963153_Trends_in_the_evolution_of_harvesting_of_non-wood_forest_products_in_Romania

DataDiggers. (2025). Cum să conviețuim cu animalele sălbatice. Link: https://cdn.prod.website-files.com/6708c48d59f9d9b03fa25bf1/681b4d6d95df79b20cf12152_Studiu%20DataDiggers%202025%20-%20Cum%20s%C4%83%20convie%C8%9Buire%20cu%20animalele%20s%C4%83lbatice.pdf

DataDiggers. Romanians favour coexistence with wildlife, DataDiggers survey shows. Link: <https://www.datadiggers-mr.com/in-the-news/romanians-favor-coexistence-with-wildlife-datadiggers-survey-shows>

ONG-uri și rapoarte privind conservarea

WWF Romania. Rezultatele studiului genetic al populației de urs brun: despre nevoia de transparență și rigoare științifică. Link: <https://wwf.ro/noutati/rezultatele-studiului-genetic-al-populatiei-de-urs-brun-despre-nevoia-de-transparenta-si-rigoare-stiintifica/>

WWF Romania. WWF România și Federația Coaliția Natura 2000 au acționat în instanță Institutul Marin Drăcea. Link: <https://wwf.ro/noutati/comunicate-de-presa/wwf-romania-si-federatia-coalitia-natura-2000-au-actionat-in-instanta-institutul-marin-dracea/>

WWF Romania. Acționăm responsabil pentru a evita conflictele cu urșii. Link: <https://wwf.ro/noutati/blog/actionam-responsabil-pentru-a-evita-conflictele-cu-ursii/>

WWF Romania. Gestionarea, nu vânarea urșilor. Link: <https://wwf.ro/noutati/gestionarea-nu-vanarea-ursilor/>

WWF Central and Eastern Europe. The smallest town in Romania cracks the secret to peaceful human-bear coexistence. Link <https://wwfcee.org/news/the-smallest-town-in-romania-cracks-the-secret-to-peaceful-humanbear-coexistence/>

Declic. Stop vânătorii de trofee. Petition. Link: <https://campaniamea.declic.ro/petitions/stop-vanatorii-de-trofee>

Investigații jurnalistice

Rise Project. În bârlogul vânătorilor de urși. Link: <https://www.riseproject.ro/in-barlogul-vanatorilor-de-ursi/>

PressOne. Vânătorul alfa din pădurile României. Link: <https://pressone.ro/vanatorul-alfa-din-padurile-romaniei>

PressOne. Omul care a decis uciderea a 1.700 de animale protejate de lege. Link: <https://pressone.ro/omul-care-a-decis-uciderea-a-1-700-de-animale-protejate-de-lege>

PressOne. Scorul vânătorilor: trofee grupării care decide cât se împușcă în România. Link: <https://pressone.ro/scorul-vanatorilor-trofee-gruparii-care-decide-cat-se-impusca-in-romania>

PressOne. Prevenție, nu împușcare: cum ar trebui gestionată problema urșilor astfel încât să existe cât mai puține conflicte om-animal. Link: <https://pressone.ro/preventie-nu-impuscare-cum-ar-trebuie-gestionata-problema-ursilor-astfel-incat-sa-existe-cat-mai-putine-conflicte-om-animal>

Surse media naționale și internaționale

Romania Insider. Romania's biggest bear shot by Austrian prince. Link: <https://www.romania-insider.com/romania-biggest-bear-shot-austria-prince>

BBC News. "Romania investigates case of bear allegedly killed by prince.". Link: <https://www.bbc.com/news/world-europe-56991543>

The Guardian. Alexander, Adam. "Liechtenstein prince accused of shooting Romania's largest bear.". Link: <https://www.theguardian.com/environment/2021/may/05/liechtenstein-prince-accused-of-shooting-dead-arthur-romania-largest-bear-age-of-extinction>

Radio Free Europe/Radio Liberty. "Liechtenstein Prince Accused of Poaching Romania's Largest Bear.". Link: <https://www.rferl.org/a/romania-austrian-prince-poaches-biggest-bear/31239420.html>

Reuters. "Romania investigates case of bear killed by Austrian prince." Reproduced by Stuff. Link: <https://www.stuff.co.nz/world/europe/300300729/romania-investigates-case-of-bear-allegedly-killed-by-austrian-prince>

The Washington Post. Farzan, Antonia Noori. "Arthur, Europe's largest bear, killed by prince during trophy hunt, activists say." Link: <https://www.washingtonpost.com/world/2021/05/07/arthur-bear-liechtenstein-romania/>

Digi24. "Ursul Arthur și prințul care l-ar fi ucis au devenit celebri. Presa internațională relatează pe larg despre scandalul din România." Link: <https://www.digi24.ro/stiri/externe/ursul-arthur-si-printul-care-l-ar-fi-ucis-au-devenit-celebri-presa-internationala-relateaza-pe-larg-despre-scandalul-din-romania-1519107>

Euronews Romania. Exclusiv. Comisia Europeană reacționează în cazul împușcării de urși. Link: <https://www.euronews.ro/articole/exclusiv-comisia-europeana-reactioneaza-in-cazul-impuscarii-de-ursi-vanatoarea-de>

Libertatea. Comuniunea om-natură, business de la Romsilva: cine sunt și cât câștigă oamenii care decid soarta pădurilor și a vânatului din România. Link: <https://www.libertatea.ro/opinii/comuniunea-om-natura-business-de-la-romsilva-cine-sunt-si-cat-castiga-oamenii-care-decid-soarta-padurilor-si-a-vanatului-din-romania-4418033>

Ziare.com. Romsilva, tăieri ilegale și împușcare de urși. Link: <https://ziare.com/romsilva/romsilva-taieri-ilegale-impuscare-ursi-1723141>

ProTV. Dosar penal la Brașov pentru stabilirea modului în care au fost acordate cotele de vânătoare. Link: <https://stirileprotv.ro/stiri/inspectorul-pro/dosar-penal-la-brasov-pentru-stabilirea-modului-in-care-au-fost-acordate-cotele-de-vanatoare.html>

ProTV. Vânătorii profită de legea împușcării urșilor. Jumătate din animalele ucise ar putea câștiga medalii de aur la expoziții. Link: <https://stirileprotv.ro/stiri/actualitate/vanatorii-profit-a-de-legea-impuscarii-ursilor-jumatate-din-animalele-ucise-ar-putea-castiga-medalii-de-aur-la-expozitii.html>

The Guardian. (2014). Romanian politician calls for the army to help control bear population. Link: <https://www.theguardian.com/environment/2014/oct/16/romanian-politician-calls-for-the-army-to-help-control-bear-population>

HotNews. Ursul scos de pe lista speciilor protejate: inițiativa vicepremierului Tanczos de modificare a legislației UE. Link: <https://hotnews.ro/ursul-scos-de-pe-lista-speciilor-protejate-initiativa-vicepremierului-tanczos-de-modificare-a-legislatiei-ue-2270083>

ProTV. România a cerut Comisiei Europene relaxarea statutului de protecție al ursului brun pe fondul atacurilor tot mai dese. Link: <https://stirileprotv.ro/stiri/actualitate/romania-a-cerut-comisiei-europene-relaxarea-statutului-de-protectie-al-ursului-brun-pe-fondul-atacurilor-tot-mai-dese.html>

Far Away. Coexistența cu fauna sălbatică: românii spun nu conflictului, da prevenției și educației. Link: <https://www.faraway.ro/coexistenta-cu-fauna-salbatice-romanii-spun-nu-conflictului-da-preventiei-si-educatiei/>

Libertatea. Studiu: cum să conviețuim cu animalele sălbatice. Ce spun românii despre interacțiunea cu urșii. Link: <https://www.libertatea.ro/stiri/studiu-cum-sa-convietuim-cu-animalele-salbatice-ce-spun-romanii-despre-interactiunea-cu-ursii-5468558>

Surse media privind narațiunile bazate pe frică, amplificarea alertelor RO-ALERT, interacțiunile om-urs și conținutul generat cu ajutorul inteligenței artificiale.

Postare Facebook care utilizează imagini generate cu ajutorul inteligenței artificiale și narațiuni bazate pe frică legate de urși. Link:

https://web.facebook.com/permalink.php?story_fbid=pfbid023cAep2NqA9f9Hr5oKwKJaLkE4A5PrYj4F7gdxtVAh6y7BfXobLWehHo4B8XzzbCl&id=61561141074970

Postare Facebook care utilizează imagini generate cu ajutorul inteligenței artificiale și narațiuni bazate pe frică legate de urși. Link:

https://web.facebook.com/permalink.php?story_fbid=pfbid02Ww8hTLqzaqDCvoL5oHBg2hqWM5jLNGtWayDvEcrSLv9ie3itXigLmJVQSAoAQjJol&id=61561141074970

Postare Facebook care utilizează imagini generate cu ajutorul inteligenței artificiale și narațiuni bazate pe frică legate de urși. Link:

https://web.facebook.com/permalink.php?story_fbid=pfbid0TCMRVWEd3SKxMR2JnuoJFTP5h9cZjT44W6dYET4PVNgqi1Kxuu5orVx9gTNpSVs5l&id=61561141074970

Postare Facebook care utilizează imagini generate cu ajutorul inteligenței artificiale și narațiuni bazate pe frică legate de urși. Link:

https://web.facebook.com/permalink.php?story_fbid=pfbid02MHKcKzo45nhQoTUdBD8cPXFiwTfPmSWHQaRz83f4XMhHrPnqaTuLXxXdnj1yZVfsl&id=61561141074970

Postare Facebook care utilizează imagini generate cu ajutorul inteligenței artificiale și narațiuni bazate pe frică legate de urși. Link:

https://web.facebook.com/permalink.php?story_fbid=pfbid0vpTuoQZJPNcQfoiB2SjG8o8eYPy4Tt5mXDuBb8ybFj4cfYnw7wZfq6SY9YWLqEeFl&id=61561141074970

Exemplu de dezinformare generată cu ajutorul inteligenței artificiale privind un presupus urs observat pe străzile municipiului Moinești - Unu pe Trotuș. „Moinești: ursul semnalat pe strada Plopilor s-a dovedit a fi o farsă creată cu ajutorul inteligenței artificiale”. Link: <https://unupetrotus.ro/moinesti-ursul-de-pe-strada-plopilor-a-fost-o-farsa-creata-cu-inteligenta-artificiala/>

Observator News. Localnicii dintr-un sat de lângă Cluj-Napoca, terorizați de un urs. Link:

<https://observatornews.ro/eveniment/localnicii-dintrun-sat-de-langa-clujnapoca-terorizati-de-un-urs-se-tem-sa-iasa-din-case-654935.html>

ProTV. Localnicii unui sat din Mureș sunt terorizați de urs. Link: <https://stirileprotv.ro/divers/localnicii-unui-sat-din-mures-sunt-terorizati-de-urs-salbaticiunea-nu-se-mai-sperie-de-nimic-asa-mi-e-de-teama.html>

Székelyhon. Kilótték az embereket félelemben tartó, méhkaptárakat összetörő medvét Farcádon. Link: <https://szekelyhon.ro/aktualis/kilottek-az-embereket-felelemben-tarto-mehkaptarakat-osszetoro-medvet-farcadon>

Cluj Teams. Urșii au preluat controlul asupra județului Cluj: 383 de exemplare și tot mai multe atacuri. Link: <https://clujteams.ro/locale/ursii-au-preluat-controlul-asupra-judetului-cluj-383-de-exemplare-si-tot-mai-multe-atacuri-autoritatile-admit-ca-situatia-devine-incontrolabila/>

ePitești. Argeș: urșii bagă teroarea în oameni. Localități sub alertă. Link:

<https://epitesti.ro/evenimente/arges-ursii-baga-teroarea-in-oameni-localitati-sub-alerta>

Turda News. Panică în Buru: o ursoaică cu pui a atacat liniștea localității din Cluj. Link: <https://turdanews.net/panica-in-buru-o-ursoaica-cu-pui-a-atacat-linistea-localitatii-din-cluj-un-pui-s-a-pierdut-iar-oamenii-filmeaza-de-la-ferestre-vin-incontinuu-de-doua-zile/>

Jurnalul de Argeș. Panică în pădure. A văzut ursul, iar jandarmii au sărit să o salveze. Link: <https://jurnaluldearges.ro/video-panica-in-padure-a-vazut-ursul-iar-jandarmii-au-sarit-s-o-salveze-452294/>

Radio Brașov FM. RO-ALERT privind apariția unui urs în municipiul Brașov. Link: <https://www.radiobrasovfm.ro/stiri-din-brasov/ro-alert-privind-aparitia-unui-urs-in-municipiul-brasov-id215687.html>

Radio Brașov FM. RO-ALERT: urs pe Aleea Tiberiu Brediceanu. Link: <https://www.radiobrasovfm.ro/stiri-din-brasov/ro-alert-urs-pe-aleea-tiberiu-brediceanu-id215728.html>

Radio Brașov FM. Urs semnalat pe o stradă din Brașov. Link: <https://www.radiobrasovfm.ro/stiri-din-brasov/urs-semnalat-pe-o-strada-din-brasov-id215961.html>

Radio Brașov FM. A fost semnalată prezența unui urs în Hărman. Link: <https://www.radiobrasovfm.ro/stiri-din-brasov/a-fost-semnalata-prezenta-unui-urs-in-harman-id216619.html>

ePitești. Argeș: s-a emis RO-ALERT - urs lângă o instituție importantă. Link: <https://epitesti.ro/stiri/arges-s-a-emis-ro-alert-urs-acum-langa-o-institutie-importanta>

ePitești. S-a emis încă un RO-ALERT: urs printre oameni. Link: <https://epitesti.ro/evenimente/s-a-emis-inca-un-ro-alert-urs-printre-oameni-acum-intr-o-localitate-din-arges>

ePitești. Alertă în Argeș: urs lângă casele oamenilor. Available at: <https://epitesti.ro/evenimente/alerta-in-arges-urs-acum-langa-casele-oamenilor>

DC News. Ursul a dat iama la Școala de Poliție din Câmpina. S-a dat mesaj RO-ALERT. Link: https://www.dcnnews.ro/ursul-a-dat-iama-la-scoala-de-politie-din-campina-s-a-dat-mesaj-ro-alert_1056312.html

Unu pe Trotuș. Moinești: ursul de pe strada Plopilor a fost o farsă creată cu inteligență artificială. Link: <https://unupetrotus.ro/moinesti-ursul-de-pe-strada-plopilor-a-fost-o-farsa-creata-cu-inteligenta-artificiala/>

Observator News. Teroare continuă în Bușteni: un urs apare constant în zonele locuite. Link: <https://observatornews.ro/eveniment/teroare-continua-in-busteni-un-urs-apare-constant-in-zonele-locuite-oamenii-nu-mai-suna-la-112-pentru-ca-autoritatile-nu-pot-sa-rezolve-problema-586515.html>

Surse media privind centrul de reabilitare al urșilor și infrastructura preventivă

PressOne. Exclusiv: statul român, incapabil să-și numere urșii și să le construiască un sanctuar. Lucrările sunt realizate în proporție de 15%. Link: <https://pressone.ro/exclusiv-statul-roman-incapabil-sa-si-numere-ursii-si-sa-le-construiasca-un-sanctuar-lucrările-sunt-realizate-in-proportie-de-15>

Observator News. Sanctuarul pentru urși din Brașov, blocat: investiție de 10 milioane de euro încă nefinalizată. Link: <https://observatornews.ro/eveniment/sanctuarul-pentru-ursi-din-brasov-blocat-investitie-de-10-milioane-de-euro-inca-nefinalizata-650868.html>

Vânătoare și declarații publice

International Council for Game and Wildlife Conservation. Official website. Link: <https://www.ic-wildlife.org>

BookYourHunt. Brown bear hunting in Romania. Link: <https://www.bookyourhunt.com/en/brown-bear-hunting-in-romania?sort=Popular>

Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România. Link: <https://www.agvps.ro/>

Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România. Postare publicată pe Facebook.

Link:

<https://facebook.com/AGVPSdinRomania/posts/pfbid0vd6udyfjSPnN6t9obFeNWPPzY9rQGXMWCpu3vhZ7Ht3mA9KRJcTNSMzWKgNy8L911>

Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România. Postare publicată pe Facebook.

Link:

<https://web.facebook.com/AGVPSdinRomania/posts/pfbid02zS9ExxMR2RMVjNxGfkbBUWicCLDU94WeDBWhXsVLNvZXVf33brxAchUezERB3rZKl>

Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România. Postare publicată pe Facebook.

Link:

<https://facebook.com/AGVPSdinRomania/posts/pfbid02YoaGo1G6Dqphdcqua8SEMyHCDnYNYc9ruXhXnouTS77jmhBCt6kXcmPnJNF8DKRVI>

Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România. Postare publicată pe Facebook.

Link:

<https://web.facebook.com/AGVPSdinRomania/posts/pfbid0t8qczu99wSQ3ctKZYVMSu4AuSP6pT9eH5DCAJ99o9CKqm4ms443qSr7BPSKbGUSJI>

Partidul Natură, Oameni și Animale (NOA). (20 martie 2026). Declarație publică privind ofertele de vânatoare a ursului brun apărute înainte de finalizarea procesului legislativ. Link:

<https://facebook.com/partidulnoa/posts/pfbid0UD6o3YQfETCrt2vWpxCMHAIcUqgeJm2VrRMQtl9BdXuBuuVwLNGMWesniqKC3Pt4l>

Selaru, N. (18 April 2025). Opinii desprinse din conferința de presă privind studiul genetic realizat asupra populației de urs din România. Declarație publicată pe Facebook. Link:

<https://www.facebook.com/neculai.selaru.9/posts/pfbid02x5dq7gFSUr8FYu1jdstsTR6dFaxa9tSZqK1EtnzbaaS1BuGp5ZZM6DWNZaPjifJgl>

Selaru, N. (4 iunie 2026). Declarație publică privind lipsa de transparența a studiului genetic și a estimării populației de urs.

Link: <https://www.facebook.com/neculai.selaru.9/posts/pfbid0244AEnjHPncVrpSgJ3uAH1gdiAYQG2iokbSQGszCmEioQtdjDo4do7Nf3SHa2NCMSI>

Selaru, N. (4 iunie 2026). Declarație publică privind gestionarea ursului brun, cotele de vânatoare și structura populației de urs brun.

Link: <https://www.facebook.com/neculai.selaru.9/posts/pfbid03353Q7Wf6pRRf4ossKTSQQG1Qv2uSfkwze6zfl2PrAUjaLPDARzutEzdAZZHvnjbl>

Selaru, N. (4 iunie 2026). Declarație publică privind cotele de vânatoare, structura populației și politicile de gestionare a ursului brun. Link:

<https://www.facebook.com/neculai.selaru.9/posts/pfbid0rmmpTaYvqSA6PDNjcDRQkcq9yMwAnuWkxqhnhRH6qWsu3agSD3titzE7nGWQUYtal>

Declarații politice și surse media

Digi24. "Ministrul Mediului schimbă regulile după cazul ursului Arthur: «Nu mai pot veni străini să vâneze pentru un trofeu»". Link: <https://www.digi24.ro/stiri/sci-tech/natura-si-mediu/ministrul-mediului-schimba-regulile-dupa-cazul-ursului-arthur-nu-mai-pot-veni-straini-sa-vaneze-pentru-un-trofeu-1520097>

Tanczos, B. Declarație postată pe Facebook. Link: <https://facebook.com/TanczosBarna/posts/pfbid036h3crF8zoRSVbBhVhuvycUjxidCR6sdhDK76dC5wYAGi4rCeGW2nB2NCcsdKQuEYI>

Tanczos, B. Declarație postată pe Facebook. Link: <https://facebook.com/TanczosBarna/posts/pfbid0WCkhSAfzNiEVLcdrWEWjhGYC3dYwXyiNCEKJu8E2gW9ZpQQvkXzWlKvX1BnWYShJI>

Borboly, C. Declarație Facebook cu privire la politicile referitoare la ursul brun. Link: <https://www.facebook.com/share/p/1EGUGMaaro/>

Borboly, C. Declarație Facebook cu privire la politicile referitoare la ursul brun. Link: <https://facebook.com/borbolycsaba.ro/posts/pfbid02kVmSqPy2CUepz45FEzert8G7pGdM4NBfrp6vXZdzrRHNmqFQvtDwDjQn3ZXNuktl>

Borboly, C. Declarație Facebook cu privire la politicile referitoare la ursul brun. Link: <https://facebook.com/borbolycsaba.ro/posts/pfbid0zEEj6g9YEB6rmwbjv37Z1bri17FRpVrByr8YS7gXB T17TPGTJ1DzL8Zvbf8Ya8B6l>

Video YouTube cu privire la politicile referitoare la ursul brun. Link: <https://www.youtube.com/watch?v=h1ZAao6lyUg>

Baze de date și site-uri instituționale

EUR-Lex. Baza de date legislativă a Uniunii Europene. Link: <https://eur-lex.europa.eu/>

Curia. Baza de date privind jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene. Link: <https://curia.europa.eu/>

Legislație.just.ro. Baza de date legislativă a României. Link: <https://legislatie.just.ro/>

Senatul României. Bază de date legislativă și evidență parlamentară. Link: <https://www.senat.ro/>

Camera Deputaților. Bază de date legislativă și evidență parlamentară. Link: <https://www.cdep.ro/>

Administrația Prezidențială a României. Site oficial. Link: <https://www.presidency.ro/>

Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor. Site oficial. Link: <https://mmediu.ro/>